

*LICEUL TEORETIC
"EMIL RACOVITĂ"- TECHIRGHIOLO
CONSTANȚA*

GENERATIA XXI

REVISTA NR. 13,
ANUL MMXXIII

MOTTO: ”Educațiunea e cultura caracterului, cultura e educațiunea minții”

– Mihai Eminescu

Revista liceului ”GENERAȚIA XXI” este un mijloc eficient de promovare a imaginii școlii, implicând profesori și elevi ai Liceului Teoretic ”Emil Racoviță” Techirghiol în redactarea și contribuția proprie prin scrierea articolelor.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Director: prof. Natalia PALAS
Prof. Elena Mariana SIMULA
Prof. Georgiana Victoria STAMATE
Prof. Viorica NICULESCU

Tehnoredactare computerizată & grafică
Prof. coord: Elena Mariana Simula
Prof. Georgiana Victoria Stamate

Grafică copertă: Prof. Simula Elena Mariana
Foto copertă: Prof. Niculescu Viorica

ISSN 2286-4806

ISSN-L 2286-4806

CUPRINS:

Articol/ autor	Pag.
Autoeficacitatea la adolescenți- <i>Matei Alexandra</i>	2
Rolul activităților extracurriculare în dezvoltarea personalității elevilor <i>Simula Elena Mariana</i>	9
Metode complementare de evaluare- <i>Palas Natalia</i>	11
Prevenirea și combaterea abandonului școlar- <i>Niculescu Viorica</i>	13
Autoevaluarea, condiție necesară reușitei în viață- <i>Șerban Monica-Andreea</i>	15
Modalități practice de eficientizare a relației Școală – familie- elevi <i>Bucur Ionela, Rîmbu Cristina</i>	18
Depășirea dificultăților în comunicarea cu copiii - <i>Grosu Marieta</i>	22
Cuvântul și imaginea: importanța citirii - <i>Burlacu Adina-Magdalena</i>	23
Comunicarea în cadrul clasei de elevi - <i>Stamate Georgiana Victoria</i>	25
Pensula magică - <i>Neagu Mihaela</i>	27
Bicentenar Iraclie Porumbescu - <i>Vincentiu-Armand Dascălu</i>	28
Orientul Antic, o poveste ?- <i>Vișan Violeta</i>	29
Experiment didactic - Activități didactice și extradidactice cu rol de formare a cunoștințelor științifice despre Lacul Techirghiol- <i>Lupescu Gianina Elena</i>	30
Să-i laudăm! Zic.- <i>Vișan Violeta</i>	34
Proiectul etwinning „Reciclare creativă. Atelier de creație” <i>Protopopescu Gabriela Cristina</i>	35
Ziua Mondială A Pământului sărbătorită la Vulcanii Noroioși <i>Lupescu Delia Maria, Clasa a VI-a B</i>	40
Dobrogea- <i>Ungureanu Andreea Denisa - Clasa a VI-a A</i>	41
Primăvara cea frumoasă - <i>Hanganu Valeriu Andrei - Clasa a III-a B</i>	42
Primăvara - <i>Ana Maria Țurcanu- Clasa a III-a B</i>	42
Otrăvuri în Antichitate - <i>Olăriță Anamaria și Rotaru Maria Cristina</i> – <i>Clasa XI-a A</i>	43
Elevi cu care ne mândrim! – <i>Banzea Eugenia</i>	46
Pagina celor care știu să zâmbească în fiecare zi!- <i>Stamate Georgiana Victoria</i>	50
Din cufărul plin al comorilor buburuzelor!!!	51

AUTOEFICACITATEA LA ADOLESCENȚI

*Prof. consilier școlar MATEI ALEXANDRA
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol*

Adolescența este o perioadă critică în care o persoană este expusă la diverse experiențe de viață. Prin urmare, autoeficacitatea socială este o componentă de protecție care îmbunătățește dezvoltarea sănătoasă și funcționarea socială în timpul adolescenței. În plus, se crede că autoeficacitatea socială are influențe mari asupra ajustării psihologice și bunăstării mentale a unui individ.

Autoeficacitatea socială este un aspect cheie esențial în posibila corelare cu comportamentul social. Se crede că adolescentul cu autoeficacitate socială ridicată experimentează mai puțină fobie socială care duce la funcționarea socială productivă. În mod similar, Muris (2002) a raportat în cercetarea sa că autoeficacitatea adolescenților este corelată negativ cu fobia socială. În mod similar, Muris (2002) a raportat în cercetarea sa că autoeficacitatea adolescenților este corelată negativ cu fobia socială. Influența autoeficacității asupra comportamentului social în studiile anterioare a verificat în mod fiabil că autoeficacitatea socială este corelată pozitiv cu stima de sine (Caprara & Steca, 2005; Connolly, 1989; Hermann & Betz, 2004, 2006; Smith & Betz, 2000; , 2002), încredere socială (Anderson & Betz, 2001; Fan & Mak, 1998; Matsushima & Shiomi, 2003; Smith & Betz, 2000) și abilități de rezolvare a problemelor (Bilgin & Akkapulu, 2007; Di Giunta, Eisenberg, Kupfer, Steca, Tramontano & Caprara, 2010; Matsushima & Shiomi, 2003).

Când este analizată autoeficacitatea emoțională, aceasta este considerată un factor vital în asigurarea unei bune sănătăți mintale și a rezistenței în a face față emoțiilor negative în timpul adolescenței. Această noțiune a fost dovedită într-o cercetare a lui Muris (2002) care a raportat că indivizii cu un nivel ridicat de autoeficacitate emoțională tind să aibă legături puternice cu un nivel scăzut de depresie și simptome de anxietate. Studiile au arătat că autoeficacitatea emoțională are, de asemenea, un impact indirect asupra comportamentului social al adolescenților. În mod similar, Caprara, Regalia și Bandura (2002) au explicat că eșecul cuiva în controlul emoțiilor poate duce la un comportament social distructiv.

Autoeficacitatea adolescenților diferă în funcție de gen. Multe studii au demonstrat diferențele de autoeficacitate în funcție de gen. Muris (2001) în cercetarea sa a indicat că adolescențele au un nivel mai scăzut de autoeficacitate totală și autoeficacitate emoțională în comparație cu omologii lor de sex masculin. În mod similar, studiile lui Bandura, Pastorelli, Barbaranelli și Caprara (1999) au arătat că bărbații au scoruri de autoeficacitate mai ridicate decât femeile. Mai mult, într-o cercetare recentă a lui Milioni et al. (în presă), se spune că adolescenții de sex masculin obțin un nivel mai ridicat de autoeficacitate în gestionarea emoțiilor negative în comparație cu omologii lor de sex feminin. În aceeași cercetare, s-a rectificat faptul că adolescenții de sex feminin au o autoeficacitate mai mare în exprimarea emoțiilor pozitive decât adolescenții de sex masculin. Studiile întreprinse de Coleman (2003) și Vera și colab. (2004) au arătat că autoeficacitatea socială a femeilor este semnificativ mai mare decât a bărbaților.

Conceptul de autoeficacitate ar putea fi ușor confundat cu cel de stimă de sine, deoarece ambele fac referire la încrederea în sine. Pentru a înțelege mai bine cum anume structurile sinelui influențează obținerea performanței este important de clarificat dacă există o deosebire între aceste două constructe. Literatura de specialitate oscilează între două puncte de vedere diferite, considerând fie că auto-eficacitatea percepută este o dimensiune a stimei de sine, fie că este distinctă de aceasta.

Dacă majoritatea cercetătorilor care au definit stima de sine au luat în considerare atât elemente cognitive și afective dar și descriptive și evaluative (Skaalvik, 1990), definițiile

autoeficacității percepute pun accentul doar pe evaluările de ordin cognitiv ale capacităților de a realiza anumite sarcini (Bandura, 1997). Chiar dacă aceste cogniții sunt însoțite și de alte elemente care fac parte din conceptul de sine, accentul se pune doar pe competențe, așa cum sunt ele evaluate cognitiv. Este însă greu de imaginat că persoana poate realiza aceste evaluări doar la nivelul gândirii.

Din cercetările studiate se poate desprinde ideea că autoevaluarea stimei de sine se realizează de obicei prin compararea cu ceilalți sau cu un standard ideal, în timp ce evaluarea autoeficacității se face prin raportare la criteriul competenței de a realiza o anumită sarcină. Atunci când este evaluată stima de sine, centrarea subiectului pe valoarea sa personală este mai puternică, iar atunci când evaluăm autoeficacitatea, accentul cade pe comparația capacităților sale cu cerințele impuse de sarcină. Prin urmare, aprecierea autoeficacității în realizarea unei sarcini se face prin raportarea la un standard de performanță. Și Zimmerman (1990) susține că autoeficacitatea percepută presupune ”aprecierea capacității proprii de a realiza cu succes o sarcină, în timp ce conceptul de sine face referire la superioritatea sau inferioritatea normativă a capacității” (Zimmerman, 1990).

Deși se întâmplă adesea ca lipsa de siguranță cu privire la propria eficacitate în anumite activități să fie însoțită de o stimă de sine scăzută, este importantă stabilirea unei distincții între aceste două concepte. Baron și Byrne (1994) susțin că diferența dintre aceste două constructe ale sinelui constă în faptul că autoeficacitatea este asociată cu domenii specifice, pe când stima de sine este mai generală. Când vorbim de autoeficacitate nu ne referim la un sentiment general de valoare sau de control personal, ci mai curând la capacitatea de a pune în practică resurse personale.

Factorii care ar trebui să influențeze evaluarea cognitivă a informațiilor includ stima de sine și atribuirea. Stima de sine se referă la sentimentul de valoare al unui individ sau măsura în care oamenii se prețuiesc, se apreciază sau se plac.

Stima de sine și autoeficacitatea par a fi constructe foarte diferite. Autoeficacitatea se referă la capacitățile unei persoane de a executa sarcini specifice, ale cărei rezultate pot avea sau nu vreo influență asupra stimei de sine. Astfel, dacă o persoană are niveluri ridicate de autoeficacitate în sarcinile din cadrul unei ocupații pe care el/ea a investit-o cu multă importanță pentru stima de sine, atunci este probabil să fie o corelație pozitivă între stima de sine și autoeficacitate (Bandura, 1997). După cum subliniază Bandura (1997), „aprecierea de sine nu naște neapărat realizări de performanță”. Rezultatele cercetărilor demonstrează că respectul de sine nu prezice nici alegerea obiectivelor personale, nici realizările de performanță (Mone, 1995).

Un al doilea factor care ar trebui să influențeze relația dintre performanță și autoeficacitatea este modul în care oamenii atribuie succesul sau eșecul. Teoreticienii ai atribuirii (Weiner, 1986) susțin că judecățile despre performanța obținută anterior au implicații pentru eforturile viitoare. Atunci când atribuim eșecul lipsei de efort, mai degrabă decât lipsei de abilitate, este puțin probabil să aibă un impact semnificativ asupra acțiunilor noastre viitoare.

Autoeficacitatea este convingerea că suntem capabili de a îndeplini o anumită sarcină sau de a atinge un anumit obiectiv. De reținut că această credință și acțiunea sau obiectivul sunt specifice. Autoeficacitatea este convingerea că putem scrie o lucrare până la un anumit termen, de exemplu, să facem un raport sau să îndeplinim anumită sarcină clară pe care ne-o propunem. Acestea sunt convingeri relativ specifice și sarcini. Autoeficacitate nu este despre dacă credem că suntem inteligenți, în general, dacă credem că suntem, în general, persoane plăcute. Aceste judecăți mai generale sunt mai bine considerate ca diferite amestecuri de concepții despre sine (convingeri despre identitatea personală generală) sau stimă de sine (evaluări ale identității). Convingerile sunt autoconstruite, ceea ce înseamnă că acestea sunt percepții pe care le-am dezvoltat personal. Pot exista, prin urmare, discrepanțe între convingerile unei persoane despre autoeficacitate și abilitățile proprii. Elevul poate crede că este capabil de a scrie o lucrare la un termen scurt, fără a fi de fapt în măsură să facă acest

lucru și invers: poate crede că este incapabil de a scrie o lucrare, dar descoperă că este, de fapt, în măsură să facă acest lucru.

Stima de sine a fost definită în multe dintre studiile realizate ca evaluare globală predominant afectivă a sinelui, ca atitudine pozitivă sau negativă față de sine ca persoană (Rosenberg et al., 1995). Autoeficacitatea percepută se referă la evaluări cognitive specifice. Preocupările mai recente din domeniul cercetării sinelui, precum și construirea unor instrumente care măsoară dimensiuni specifice ale stimei de sine au redus diferențele dintre cele două concepte psihologice (a se vedea Harter, 1982; Oubrayrie, 1997). Bandura (1997) a susținut că autoeficacitatea percepută se referă la un construct diferit de stima de sine, chiar dacă aceasta din urmă este măsurată la nivel specific. De asemenea, potrivit opiniei sale, stima de sine nu este o formă generalizată a percepțiilor privind autoeficacitatea, așa cum, în mod greșit, consideră unii autori.

Autoeficacitatea percepută se află într-o strânsă legătură cu reprezentările persoanei privind capacitățile sale, în timp ce stima de sine se referă la aprecierea valorii personale. Faptul că o persoană crede în abilitățile sale de a realiza o anumită activitate nu ne oferă informații despre ponderea pe care o are această percepție la aprecierea globală a sinelui și nici despre gradul de mulțumire al acesteia. De asemenea, oamenii pot considera aprecia că nu sunt eficienți într-un anumit domeniu de activitate fără ca acest sentiment să afecteze negativ stima lor de sine. Însă, de cele mai multe ori, oamenii se orientează către domenii de activitate care să permită dezvoltarea și valorizarea personală și atunci, automat consideră importante aceste domenii pentru auto evaluarea personală. De exemplu, un elev va considera important domeniul competențelor școlare dacă percepe că acesta contribuie la dezvoltarea sentimentului valorii personale. În caz contrar, tocmai pentru a-și proteja stima de sine și valoarea personală, pentru a nu se confrunta cu sentimentul inferiorității va diminua importanța acestui domeniu. Cercetările realizate de Harter (1996) au arătat totuși că majoritatea elevilor acordă importanță domeniul competențelor școlare important, deși nu toți evaluează pozitiv și sunt mulțumiți cu privire la rezultatele și competențele lor școlare. Stima de sine scăzută apare tocmai pe fondul discrepanței dintre importanța acordată domeniului școlar și percepțiile elevului privind competențele sale. Pentru a reduce această discrepanță, elevul are la dispoziție două strategii: fie diminuează importanța percepută a domeniului, fie își dezvoltă competențele corespunzătoare. De aceea centrarea părinților și profesorilor pe conștientizarea de către elevi a importanței domeniului școlar în lipsa preocupărilor de susținere a dezvoltării competențelor acestora poate conduce la diminuarea stimei de sine.

Behavioriștii considerau că deosebit de importante pentru întărirea comportamentelor și pentru autocunoaștere sunt situațiile de succes și eșec experimentate de-a lungul vieții. Bandura vine în completare cu alte surse informative și anume: ”accentuarea rolului mecanismelor cognitive în producerea informației despre sine și accentuarea pe cognițiile referitoare la autoeficacitate ca elemente importante ale autocunoașterii care asigură funcționarea umană adaptativă” (Bandura, 1997). Astfel, acesta insistă asupra faptului că informația obiectivă provenită de la diverse surse nu este totdeauna relevantă pentru evaluarea autoeficacității. Ea devine parte integrată a cognițiilor de sine numai după ce a fost procesată cognitiv. Altfel, ar fi greu de explicat de ce un copil ajunge mai târziu să se îndoiască de competențele sale școlare deși în clasele primare a avut succes la cele mai multe discipline.

Mruk (2006) propune un model al stimei de sine care clarifică mai bine relația dintre aceasta și autoeficacitate. Din punctul său de vedere, stima de sine cuprinde două elemente: valoarea sau demnitatea persoanei și competența sa. Pentru a putea măsura autenticitatea stimei de sine, construită atât pe sentimentul valorii personale cât și pe cel al competenței ar fi nevoie de un instrument care ar măsura ambele componente. Majoritatea dintre scalele utilizate în măsurarea stimei de sine, inclusiv cea a lui Rosenberg, cer subiectului să evalueze în principal sentimentul valorii personale și mai puțin pe cel referitor la competențe. Utilizarea unor astfel de instrumente vor genera obținerea unor niveluri ridicate ale stimei de sine, dar care nu sunt reale, deoarece nu se bazează pe competențe. Astfel, o persoană poate

avea un sentiment foarte puternic al valorii personale deoarece a fost încurajat în acest sens, dar acest sentiment să nu fie validat și de competențe. În acest caz, corelațiile dintre stima de sine și performanțele în diverse domenii nu vor fi mari. Acestea pot crește însă atunci când există congruență între sentimentul valorii proprii și conștiința competenței pentru un domeniu care este valorizat de subiect. Pin concluzie, stima de sine este un construct diferit de autoeficacitatea percepută, care este întotdeauna în relație cu performanțele domeniului pentru care aceasta din urmă a fost evaluată.

Pentru măsurarea auto-eficacității au fost dezvoltate numeroase instrumente, printre care Scala auto-eficienței generale (SES), Scala auto-eficacității abilităților (SCI - Skill Confidence Inventory scale), Scala intereselor puternice (SII - Strong Interest Inventory scale), Scala auto-eficienței în matematică (MSES - Mathematics Self-Efficacy Scale) etc. (Vasilii, Psiholog Dan Vasiliu)

Scala auto-eficacității generale (SES) cuprinde 10 itemi și este construită astfel încât să evalueze convingerile persoanei despre propria capacitate de a face față dificultăților întâmpinate pe parcursul rezolvării sarcinilor.

Matthias Ierusalim și Ralf Schwarzer au construit scala în 1981, fiind elaborată pentru prima dată în limba germană, de atunci și până în prezent fiind folosită în numeroase studii și existând numeroase adaptări pentru alte 33 de limbi.

”Scala SES măsoară auto-eficacitatea în adaptarea la problemele de zi cu zi, încrederea în stabilirea obiectivelor, investirea de efort și persistența în acțiune. Conform autorilor, scala SES prezintă proprietăți psihometrice bune, cu valorile indicelui alpha Cronbach cuprinse între 0.82 și 0.93, în funcție de studiu. Validitatea test-retest declarată este de 0.47 pentru bărbați și 0.63 pentru femei, pentru un eșantion de 991 de subiecți și un interval de doi ani” (Schwarzer, 1995).

În procesul de adaptare și etalonare în România, scala a fost administrată unui eșantion extins de participanți pentru a se putea stabili un reper normativ pentru populația generală (nonclinică) de adolescenți și adulți. La studiu au participat 335 de subiecți din București și Județele: Ilfov, Giurgiu, Buzău, Brașov, Alba, Timiș, Arad, Bihor, Dolj, Hunedoara, Maramureș. Eșantionarea a avut în vedere alegerea unor participanți din diferite categorii sociale cu vârste cuprinse între 18 și 80 de ani dintre care 163 de gen masculin (49%) și 172 de gen feminin (51%).

În studiul realizat, datele psihometrice obținute pe un eșantion format din 335 de persoane de pe teritoriul României sugerează un nivel satisfăcător al consistenței interne a itemilor scalei SES pentru măsurarea auto-eficacității (Vasilii, (Marinescu), & Marinescu, mai 2015). Datele obținute la test-retest confirmă o bună stabilitate a scalei astfel că scala SES poate fi utilizată cu succes în scopul identificării nivelului autoeficacității generale. Autorii studiului au construit un etalon pentru populația adultă din România (Anexa 2) și de asemenea au stabilit o posibilă structură factorială a scalei și anume: anticipare, control, resurse. Scala SES a mai fost utilizată în România, câteva date psihometrice fiind obținute pe un lot de 220 de studenți (Băban, 1998, pg. 123-124).

Autorii care au realizat adaptarea scalei pe populația românească au specificat faptul că ”scala poate fi utilizată în scopuri de cercetare cu citarea corespunzătoare a sursei: Schwarzer, R., & Jerusalem, M., Generalized Self-Efficacy scale. In J. Weinman, S. Wright, & M. Johnston, Measures in health psychology: A user’s portfolio. Causal and control beliefs, 1995, 35-37, Windsor, England: NFER-NELSON.”

Scala SES.

Te rugăm să citești cu atenție instrucțiunile! Mai jos sunt enumerate o serie de afirmații referitoare la activitatea ta profesională. Citește cu atenție afirmațiile de mai jos și evaluează măsura în care ești de acord cu fiecare dintre ele, făcând în permanență referire la activitatea ta profesională.

Notează răspunsurile pe foaia de răspuns, punând un “X” în dreptul răspunsului care te reprezintă cel mai bine.

Citește cu atenție enunțul fiecărei întrebări și variantele de răspuns! Te rugăm să alegi la fiecare afirmație câte o singură variantă!

1. Întotdeauna reușesc să rezolv problemele dificile dacă mă străduiesc suficient de mult.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

2. Chiar dacă cineva mi se opune, reușesc să identific modalitățile și mijloacele necesare pentru a obține ceea ce vreau.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

3. Este ușor pentru mine să fiu consecvent(ă) pentru atingerea obiectivelor mele.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

4. Am încredere că aș putea face față cu succes evenimentelor neprevăzute.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

5. Datorită abilităților mele știu cum să fac față situațiilor neașteptate.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

6. Pot rezolva majoritatea problemelor dacă investesc efortul necesar.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

7. Pot să rămân calm(ă) când mă confrunt cu dificultăți pentru că mă pot baza pe abilitățile mele de rezolvare.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

8. Când mă confrunt cu o problemă pot de regulă să găsesc mai multe soluții.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

9. De regulă, când am o problemă delicată, știu ce trebuie să fac pentru a o rezolva.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

10. De obicei sunt pregătit(ă) să mă descurc în orice situație sau problemă cu care m-aș confrunta.

- Complet neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte neadevărat în ceea ce mă privește.
- În cea mai mare parte adevărat în ceea ce mă privește.
- Perfect adevărat în ceea ce mă privește.

	Clasa 1	Clasa 2	Clasa 3	Clasa 4	Clasa 5
Scoruri	≤ 25	26-29	30-33	34-37	≥ 38

Clasa 1 – nivel foarte scăzut al autoeficacității

Clasa 2 – nivel scăzut al autoeficacității

Clasa 3 – nivel mediu al autoeficacității

Clasa 4 – nivel ridicat al autoeficacității

Clasa 5 – nivel foarte ridicat al autoeficacității

Bibliografie:

- Allport, G. (1991). *Structura și dezvoltarea personalității*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- Bandura, A. (1995). *Exercise of personal and collective efficacy in changing societies*, în Bandura, A. (ed.), *Self-efficacy in changing societies* (pp. 1-45). Cambridge University Press.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy. The exercise of control*. New York: W. H. Freeman and Company.
- Baumeister, R. C. (2003). Does high self-esteem cause better performance, interpersonal success, happiness, or healthier lifestyles? *Psychological Science in the Public Interest*, 4(1), 1-44.
- Baumeister, R. (1997). *Identity, self-concept and self-esteem. The self lost and found*, în Hogan, R., Johnson, J., Briggs, S. (eds.), *Handbook of Personality Psychology*. New York: Academic Press.
- Băban, A. (1998). *Stres și personalitate*. Cluj Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
- Branden, N. (1969). *The Psychology of self-esteem*. San Francisco: Wh Freeman.
- Branden, N. (2008). *Cei șase stâlpi ai încrederii în sine*. București: Editura Amsa.
- Cantor, N. M. (1986). *On Motivation and self-concept*, în Sorrentino, R.M., Higgins, E.T. (eds.), *Handbook of motivation and cognition. Foundations of social behavior*. New York: The Guilford Press.
- Chemers, M. M. (2001). Academic self-efficacy and first-year college student performance and adjustment. *Educ. Psychol.* 93, 55-64.
- Curelaru, V. (2002). *Factori de influență și strategii de menținere a stimei de sine la elevii cu succes și eșec școlar*. București: Paideia.

- Curelaru, V. (2013). *Implicații ale percepțiilor privind eficiența personală în autoreglarea învățării la elevi*, în Boncu, S. și Ceobanu, C. (eds.), *Psihosociologie școlară* (pp.140-156). Iași: Polirom.
- Cvencek, D., Greenwald, A. G., & Meltzoff, A. N. (2016). Implicit measures for preschool children confirm self-esteem's role in maintaining a balanced identity. *Journal of Experimental Social Psychology*, 62, 50-57.
- DeWitz S. J., W. W. (2002). Self-efficacy and college student satisfaction. . *Career Assess.* 10, 315–326. 10.1177/10672702010003003 .
- Dweck, C. M. (2005). *Self-theory: their impact on competence motivation and acquisition*, în Elliot, A.J., Dweck, C.S. (eds.), *Handbook of competence and motivation* pp. (122-140). New York: The Guilford Press. .
- Ferkany, M. (2008). The Educational Importance of Self-Esteem. *Journal of Philosophy of Education*, Vol. 42, No. 1, 120.
<https://proaces.snsr.ro>. (fără an). Preluat pe iulie 5, 2021, de pe https://proaces.snsr.ro/images/metode/iulie2021_metode4.pdf
<https://wikispaces.psu.edu/display/psych484/7.+selfefficacy+and+social+cognitive+theories#id-7.SelfEfficacyandSocialCognitiveTheories-MeasuringSelfEfficacy>. (fără an). Preluat pe iunie 2022
- J., M. C. (2006). *Self-Esteem Research, Theory, and Practice: Toward a Positive Psychology of Self-Esteem*. New York: Springer Publishing Company.
- Markus, H. (1977). Self-schemata and Processing Information about the Self . *Journal of Personality and Social Psychology*, 35, 63-78.
- Marsh, H. W. (1997). Causal effects of academic self-concept on academic achievement: structural equation models of longitudinal data doi: 10.1037/0022-0663.89.1.41. *Educ. Psychol.* 89, 41-54.
- Mone, M. A. (1995). *Educational & Psychological Measurement* 55, 716-727.
- Mruk, C. J. (2006). *Self-Esteem Research, Theory, and Practice: Toward a Positive Psychology of Self-Esteem, 3rd Edition*. New York: Springer Publishing Compan.
- Schwarzer, R. &. (1995). *Generalized Self-Efficacy scale*. In J. Weinman, S. Wright, & M. Johnston, *Measures in health psychology: A user's portfolio. Causal and control beliefs*. Windsor, England: NFER-NELSON.
- Skaalvik, E. R. (1990). Math, verbal and general academic self-concept: the internal/external frame of structure . *Journal of Educational Psychology*, 82, 546-554.
- Spinath, B. S. (2004). Predicting school achievement from general cognitive ability, self-perceived ability, and intrinsic value doi: 10.1016/j.intell.2005.11.004. *Intelligence* 34, 363-374.
- Șchiopu, U., & Verza, E. (1997). *Psihologia vârstelor. Ciclurile vieții*. București: Editura didactică și pedagogică.
- Usher, E. L., & Pajares, F. (2008). Sources of Self-Efficacy in School: Critical Review of the Literature and Future Directions. *Review of Educational Research* 78(4), 751-796.
- Vasiliiu, D. (fără an). *Psiholog Dan Vasiliu*. Preluat pe iunie 20, 2021, de pe <http://www.psiholog.danvasiliu.ro>: <http://www.psiholog.danvasiliu.ro/ses.pdf>
- Vasiliiu, D., (Marinescu), D. A., & Marinescu, G. (mai 2015). Evaluarea autoeficacității. Proprietăți psihometrice pentru Self-Efficacy Scale.SES. *Revista de studii psihologice, Nr. 2, Universitatea Hyperion, București*, 210-222.
- Vintu&all, C. C. (2020, martie). *Caietul elevului adolescent*. Preluat pe ianuarie 14, 2021, de pe <https://www.cjrae-vaslui.ro>: <https://www.cjrae-vaslui.ro/images/caietulelevuluiadolescent.pdf>
- Zimmerman, B. (1990). Self-regulated learning and academic achievement: an overview. *Educational Psychologist*, 25(1), 3-17.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

*Prof.înv.primar SIMULA ELENA MARIANA
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol*

În toate timpurile și orânduirile sociale a existat o atitudine favorabilă de încredere în forța și rolul educației. Astfel Democrit afirmase că în fiecare individ educația poate crea "o a doua natură". Kant susținuse că "în educație stă marele secret al perfecțiunii naturii omenești". Comenius arătase că "nu se află alt mijloc mai puternic sub Soare pentru îmbunătățirea vieții omenești decât o bună educație a tineretului".

Pornind de la conceptul de învățare și prin echivalența cu acesta, în a doua jumătate a secolului XX (1974) Philip H. Coombs și Manzoor Ahmed au diferențiat trei tipuri de educație: formală, nonformală și informal; educația formală: "educația instituționalizată, structurată în mod ierarhic, gradată cronologic și condusă de la centru de interes al politicii școlare"; educație nonformală -"orice activitate organizată în mod sistematic, creată în afara sistemului formal și care oferă tipuri selectate de învățare subgrupelor specifice populației (atât adulți, cât și copii)". Tradițional, această formă de educație a fost considerată în raport de complementaritate cu educația formală sub raportul finalităților, conținutului și modalităților concrete de realizare. Educația informală-"procesul ce durează o viață, prin care fiecare persoană dobândește cunoștințe, îndemânări, aptitudini și înțelegere din experiențele zilnice".

Acumulările educației formale pot contribui la dezvoltarea și eficacitatea celorlalte două modalități- nonformală și informală.

Prin activități extracurriculare înțelegem, de regulă, acele activități care au rol complementar orelor clasice de predare-învățare-evaluare. Este destul de dificil de delimitat aria lor. Când vorbim de astfel de activități, facem referire la: excursii tematice, vizite la muzee, vizionări de filme, spectacole (cinematografe/ teatre), excursii și vizite la diverse instituții publice sau alte obiective, vizite la alte școli în activități de parteneriat, pot fi activități de creație artistico-plastică și sportive, activități ecologice, de protejare a mediului înconjurător sau activități de voluntariat, susținând diverse cazuri sociale.

Este ideal și recomandat ca aceste activități să implice în mod direct copilul. Participarea directă poate contribui nu numai în a-l obișnui să se descurce singur în situații de viață diferite, dar poate contribui și la formarea unor deprinderi civice, pozitive, care în timp să îl ajute să se descurce singur, să fie și cetățeanul cu respect față de ceea ce-l înconjoară și față de semenii și valorile culturale etc. Activitățile extrașcolare îl vor ajuta pe cel mic să relaționeze cu alte persoane, putând să își facă prieteni noi, să aibă mai multă încredere în capacitățile sale și să își dezvolte noi hobby-uri.

Activitățile extracurriculare oferă oportunități pentru dezvoltarea unor competențe, în raport cu anumite obiective ce inspiră și provoacă educabilul, atât pentru succesul lui educațional, cât și pentru cel din viața de zi cu zi. Acestea au o valoare importantă atât pentru dezvoltarea socială a educabilului, cât și pentru cea personală, prin demersuri specifice și particulare. Deși activitățile specifice educației formale urmăresc anumite finalități, totuși ele nu folosesc la maxim valorizarea unor competențe precum: dezvoltarea unor abilități interpersonale, inițierea și impletirea unor proiecte personale sau în echipă, deprinderi de învățare a modului cum să înveți.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora. Ele contribuie la adâncirea și completarea procesului de învățământ, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber prezintă unele particularități prin care se deosebesc de activitățile din cadrul lecțiilor.

Ca activități complementare, activitățile extradidactice prezintă unele particularități. Participarea copiilor este facultativă, cadrul didactic putând interveni doar prin antrenarea copiilor la unele din aceste activități. Conținutul lor se fixează în funcție de dorințele și interesele copiilor. Formele de organizare ale acestor activități sunt mult mai flexibile și cu caracter recreativ. Evaluarea rezultatelor acestor activități se realizează folosind cu precădere aprobarea prin laudă și evidențierea participării.

Având un caracter atractiv, elevii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Activitățile extrașcolare pot îmbrăca variante formate: spectacole cultural-artistice, excursii, vizite, cercuri pe discipline sau cercuri literare, întreceri sportive, concursuri etc.

În programul zilnic al elevului din ciclul primar sunt cuprinse forme speciale de activitate care au drept scop destinderea copiilor, crearea bunei lor dispoziții. Un loc aparte în cadrul activităților de destindere îl ocupă serbările, realizate cu diferite ocazii. Serbările reprezintă un izvor de satisfacții, bucurii, creează o bună dispoziție, favorizează dezvoltarea copiilor din punct de vedere fizic și psihic, revigorează tonusul vital, metabolismul.

Emoțiile și bucuriile comune trăite cu prilejul organizării unor astfel de activități contribuie la închegarea colectivului, la întărirea relațiilor de prietenie între copii, ceea ce le demonstrează valoarea educativă. De asemenea, energia nervoasă a copiilor se reface prin buna dispoziție obținută în cadrul acestora, prin relaxarea lor, având consecințe pozitive în disciplinarea copiilor, în adaptarea lor la regimul de școlar.

Creativitatea copiilor este stimulată încă de la vârsta preșcolară și este continuată la școală prin practicarea unor jocuri specifice vârstei acestora.

Se știe că jocul este esența și rațiunea de a fi a copilăriei. Prin joc, copilul aspiră la condiția adultului. Jocul socializează, umanizează, prin joc se realizează cunoașterea realității. Se exersează funcțiile psihomotrice și socioafective, el are rolul de a bucura, destinde, delecta, de a crea confort spiritual, de a compensa terapeutic tensiunea și neîmplinirile individuale.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea dau posibilitatea copiilor să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, ce au văzut în vizite, să deseneze diferite aspecte, să demonteze jucării.

Serbările școlare reprezintă activități de o importanță deosebită, deoarece creează ocazii în care copilul își poate valorifica potențialul artistic, creativ și intelectual. Uneori aceste capacități pot surprinde plăcut, până și familia, colegii, care au ocazia să cunoască și latura artistică. Prin activitățile de parteneriat cu părinții, pot fi abordate și activități interactive elevi-părinți, contribuind la sudarea relațiilor dintre copii și părinți, aceștia dansând cu copiii sau interpretând roluri în dramatizări, făcând parte din jurii etc. O reală sursă de informații poate fi și vizionarea unor filme sau spectacole de teatru, deoarece pot constitui surse de informații, dar în același timp și un model în organizarea de acțiuni interesante.

Prin activitățile extracurriculare organizate, contribuim la formarea de trăiri afective, dezvoltăm emoții puternice, dar în același timp, formăm în sufletul copilului sentimente morale, care vor sta la baza formării personalității acestuia.

Bibliografie:

- Cernea, Maria – Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în „Învățământul primar“ nr. 1/ 2000, Ed. Discipol, București;
- Gherghina, Dumitru, Ana Danila, Loredana Roman – Activitati extracurriculare si extrascolare cultural-artistice in invatamantul preuniversitar, Ed. Didactica Nova, Craiova, 2009.
- Oprea, Crenguța, *Pedagogie. Alternative metodologice interactive*, Capitolul II: Direcții de dezvoltare a formelor educației,
- Ștefan M., *Teoria situațiilor educative*, ed. Aramis, București, 2003
- https://www.moodle.ro/preparandia/.../124_7743ce5502da4edb96f26c6be189b34c

METODE COMPLEMENTARE DE EVALUARE

Prof. PALAS NATALIA

Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol

În afară de metodele devenite clasice vizând evaluarea, se mai pot identifica o serie de noi metode, numite fie complementare, fie alternative. Caracterul complementar implică faptul că acestea completează arsenalul instrumentar tradițional (metode orale, scrise, practice) și că se pot utiliza simultan în procesul evaluativ.

Se pare că metodele complementare de evaluare sunt mult mai suple și permit profesorului să structureze puncte de reper și să adune informații asupra derulării activității sale, utilizând instrumente ce se adecvează mai mult la specificul situațiilor instructiv-educative. O oarecare dificultate intervine datorită faptului că aceste metode de evaluare nu sunt standardizate, modul de proiectare și aplicare depinzând în fiecare caz în parte, de la profesor la profesor (ceea ce atrage, indubitabil, valorizări diferite).

Voi prezenta câteva din aceste metode de evaluare:

1. REFERATUL

Acest instrument permite o apreciere nuanțată a învățării și identificarea unor elemente de performanță individuală a elevului, care își au originea în motivația lui pentru activitatea desfășurată.

Se pot diferenția două tipuri de referate:

- referat de investigație științifică independentă, bazat pe descrierea demersului unei activități desfășurate în clasă și pe analiza rezultatelor obținute;
- referat bibliografic, bazat pe informarea documentară, biografică.

Caracteristicile esențiale ale referatului sunt:

- are un pronunțat caracter formativ și creativ, reușind să înglobeze zone întinse de conținut;
- are un profund caracter integrator, atât pentru procesele de învățare anterioare, cunoștințele disciplinare și interdisciplinare, metodologia informării și a cercetării științifice, fiind în acest fel o modalitate de evaluare foarte sugestivă, precisă, intuitivă și predictivă;
- permite abordarea unor domenii noi, ce reprezintă extinderi ale conținutului, în măsură în care tematica propusă este interesantă, justificată didactic și există resurse în abordarea ei;
- se pot realiza conexiuni cu alte obiecte de învățământ și cu modalități de investigație transdisciplinare;
- are un caracter sumativ, angrenând cunoștințe, priceperi, abilități și atitudini diverse, constituite pe parcursul unei perioade mai îndelungate de învățare;
- relevă motivația intrinsecă de învățare sau documentare, a unor elevi, față de a majorității elevilor, care se pregătesc pe baza unor factori exteriori lor;
- se pot exercita în mod organizat activități de cercetare bibliografică independentă, care sunt utile în formarea ulterioară și în educația permanentă.

2. INVESTIGAȚIA

Se prezintă ca un instrument ce facilitează aplicarea în mod creativ a cunoștințelor și de a explora situații noi sau foarte puțin asemănătoare cu experiența anterioară. Investigația este o activitate care se poate derula pe durata unei ore de curs sau a unei succesiuni de ore de curs, în timpul căreia elevii demonstrează o gamă largă de cunoștințe și capacități .

Elevul sau grupul de elevi primesc o temă cu sarcini precise, bine circumscrise. Se poate formula și sub forma unor teme pentru acasă, dar definitivarea se va face în clasă, prin comentarea concluziilor.

Tema trebuie conturată și înțeleasă foarte precis în legătură cu:

- ordinea de rezolvare, de notare a observațiilor parțiale;
- ordinea de prezentare a rezultatelor finale.

Evaluarea investigației se face pe baza unei scheme de notare, care va cuprinde măsurarea separată a următoarelor elemente importante:

- strategia de rezolvare;
- aplicarea cunoștințelor, principiilor, regulilor;
- acuratețea înregistrării și prelucrării datelor;
- claritatea argumentării și forma prezentării;
- inventarierea produsele realizate;
- atitudinea elevilor în fața cerințelor;
- dezvoltarea unor deprinderi de lucru în grup /individual.

Investigația este o metodă de evaluare în care elevul este pus în situația de a căuta o soluție la exigențe și complexități diferite. Elevul trebuie să facă dovada înțelegerii cerințelor temei, a soluției adoptate, generalizării sau transpunerii acesteia în alt context.

Caracteristicile esențiale ale investigației constau în faptul că:

- are un pronunțat caracter formativ ;
- are un profund caracter integrator, atât pentru procesele de învățare anterioare, cât și pentru metodologia informării și a cercetării științifice, fiind în acest fel o modalitate de evaluare foarte sugestivă, precisă, intuitivă și predictivă;
- are un caracter sumativ, angrenând cunoștințe, priceperi, abilități și atitudini diverse, constituite pe parcursul unei perioade mai îndelungate de învățare;

Și acest instrument trebuie relativizat la vârsta elevilor și experiențelor lor intelectuale.

3. PROIECTUL

Constituie o metodă complexă de evaluare, individuală sau de grup, recomandată profesorilor pentru evaluarea sumativă. Subiectul se stabilește de către profesor, dar după ce se obișnuiesc cu acest tip de activitate, elevii singuri își vor putea propune subiectele.

Este obligatoriu ca elevii să dispună de anumite precondiții:

- să prezinte un anumit interes pentru subiectul respectiv
- să cunoască dinainte unde își vor găsi resursele materiale;
- să fie nerăbdători în a crea un produs de care să fie mândri;
- să nu aleagă subiectul din cărți vechi sau să urmeze rutina din clasă;
- să spera că părinții vor fi înțelegători și interesați de subiectul ales.

Pentru a stabili strategia de evaluare a proiectului, profesorul trebuie să clarifice - în colaborare cu elevii - următoarele probleme:

- ce se va evalua procesul, produsul sau amândouă?
- care va fi rolul profesorului: evaluator continuu sau doar la sfârșitul proiectului?
- care este politica resurselor materiale necesare?, le va oferi profesorul - ca parte a sarcinii - sau elevii trebuie să le procure și în consecință, acestea vor fi evaluate?
- care sunt activitățile intermediare impuse (exemplu: prezentarea unui plan preliminar)?
- ce format este cerut pentru prezentarea raportului?
- care sunt standardele impuse pentru realizarea produsului?

Capacitățile care se evaluează în timpul realizării proiectului pot fi:

- capacitatea de a observa și de a alege metodele de lucru;
- capacitatea de a măsura și de a compara rezultatele;
- capacitatea de a utiliza corespunzător bibliografia;
- capacitatea de a manevra informația și de a utiliza cunoștințe;
- capacitatea de a raționa și de a utiliza proceduri simple;
- capacitatea de a investiga și de a analiza;
- capacitatea de a sintetiza și de a organiza materialul;
- capacitatea de a realiza un produs.

Proiectul poate avea o conotație teoretică, practică, constructivă, creativă. El se poate derula într-o perioadă mai mare de timp, pe secvențe determinate dinainte sau structurate circumstanțial. În funcție de particularitățile de vârstă, acesta poate să includă și componente ludice.

Bibliografie:

*** Repere Pentru Proiectarea, Actualizarea Și Evaluarea Curriculumului Național Document De Politici Educaționale

Bunescu, V., Giurgea, Maria, 1982, *Principii de organizare și desfășurare a procesului de învățământ*, în *Didactica* (coord. D. Salade), E.D.P., București.

Cerghit I., Neacșu, I., Negreț-Dobridor, I., Pânișoară, I.-O., 2001, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași.

Cerghit, Ioan, 1980, *Metode de învățământ*, E.D.P., București.

Cerghit, Ioan, 1983, *Proiectarea (design-ul) lecției*, în *Perfecționarea lecției în școala modernă*, (coord. I. Cerghit), E.D.P., București.

Cerghit, Ioan, Bunescu, Vasile, 1988, *Metodologia instruirii*, în *Curs de pedagogie*, Universitatea București.

Cristea, S., 1996, *Pedagogie generală. Managementul educației*, E.D.P., București.

Cucoș, Constantin, 2001, *Istoria Pedagogiei*, Editura Polirom, Iași.

Iucu, Romiță, 2001, *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative*, Editura Polirom, Iași.

Stoica, Adrian, 2000, *Reforma evaluării în învățământ*, Editura Sigma, București.

PREVENIREA ȘI COMBATAREA ABANDONULUI ȘCOLAR

*Prof. înv.primar NICULESCU VIORICA
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol*

Abandonul școlar constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Elevii care abandonează școala sunt cei care s-au făcut remarcăți pentru absenteism și alte dificultăți de comportament, pentru care au fost sancționați în repetate rânduri în școală. Abandonul școlar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană.

Câteva **cauze** care duc la abandonul școlar:

- în zonele defavorizate școlile sunt caracterizate de izolare, sărăcie și lipsa oportunităților de succes socio-profesional pentru absolvenți. Mulți dintre elevii claselor gimnaziale renunță în primii ani de studiu, rămânând să dea o mână de ajutor în gospodăriile proprii sau chiar muncind ca zilieri la oamenii mai avuți din satele

respective. Părinții au posibilități limitate de a oferi copiilor resursele necesare educației. Această stare provoacă deseori exploatarea copiilor prin muncă de către părinți.

Orientarea fondurilor disponibile spre școlile din asemenea zone, stabilirea unor legături cu centre de instruire existente, asigurarea unei infrastructuri care să asigure transportul elevilor, dar și asigurarea hranei pentru elevi care au domiciliul la distanțe mari de școală, ar putea elimina aceste cauze. În mediul rural, abandonul școlar crește iarna, „în condițiile lipsei de subsistență” și din cauza „lipsei hranei sau îmbrăcăminte necesare”. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condițiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-și urmeze părinții la muncă, abandonând școala.

Foarte importantă este atitudinea familiei în raport cu școala. Există și cazuri în care părinții încurajează să încalce normele valorilor școlare prin atitudinea lor față de școală. Ca forme principale de manifestare a deviației școlare putem aminti ca fiind mai grave din punct de vedere social și comportamental: fuga de la școală, absenteismul, abandonul școlar, vandalismul, atitudinea violentă, toxicomania, copiatul și suicidul. Cunoașterea acestor atitudini și identificarea surselor de posibile tensiuni sau blocaje manifestate în raport cu cariera școlară a tinerilor constituie un factor important în prevenirea abandonurilor. Elevii sunt încurajați și de atitudinea părinților pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanția asigurării unui loc de muncă. Mai mult, emigrarea forței de muncă îi afectează tot mai tare pe elevi, care fie că-și urmează părinții, fie sunt lăsați în grija unor rude sau cunoștințe apropiate care se ocupă superficial de situația școlară a lor.

- un rol hotărâtor în cauzele de abandon școlar îl are climatul familial. Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecința a divorțului, climatul familial conflictual și imoral, excesiv de permisiv, divergența metodelor educative și lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul școlar.
- factori de natură socială și economică cum ar fi: crize politice, economice, sociale și morale, prăbușirea sistemului de protecție socială, confuzia sau absența unor norme sau valori sunt alte cauze care conduc la dezorientarea elevilor, îndepărtarea lor de mediul educațional și, în final, abandon școlar.
- factorii de natură educațională: insubordonare față de normele și regulile școlare, chiul, absenteism, repetenție, motivații și interese slabe în raport cu școala, greșelile dascălilor (de atitudine și relaționare, competența profesională, autoritate morală) au și ei un rol important în apariția fenomenului de abandon școlar.
- anturajul de proastă calitate debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilărie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a obține obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează școala. Anturajul reprezintă un factor negativ în viața elevului; el poate să-l determine pe elev să fumeze, să consume bauturi alcoolice, să consume droguri, să fure sau chiar să chiulească de la școală.

Principalele obiective în cadrul unui program de **prevenire a abandonului școlar**:

- identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământului guvernamental de zi;
- implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon școlar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon școlar.

În măsura în care aceste obiective vor fi îndeplinite, abandonul școlar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenție bine organizat, ce se desfășoară pe o perioadă foarte îndelungată.

Se impun măsuri de prevenire a abandonului școlar:

- psiho-pedagogice și psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;

- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psiho-sociale;
- psihiatrice – depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive;
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propaganda juridică, în general.

În cadrul învățământului primar învățătoarea are, de asemenea, un rol decisiv în formarea conceptului despre școală a copiilor. Rolul acesteia este nu numai de a-i informa cu privire la școală, ci și de a-i face să conștientizeze importanța pe care o deține școala în viața unui individ.

Un alt element în combaterea abandonului școlar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forța și posibilitățile sale. Trebuie plecat de la premisa că fiecare copil are valoare și este unic și că fiecare poate învăța, indiferent de nevoile lui sociale. Pentru o mai bună prevenire a abandonului școlar trebuie cunoscute aptitudinile și nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educație fie el de religie sau etnie diferită față de restul copiilor.

Educația este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare cadru didactic în parte, de responsabilitatea și implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să învețe și să se dezvolte și să nu uităm că educația depinde foarte mult de familie.

Bibliografie:

- Clerget, Stephane, (2008), Criza adolescenței, Editura Trei, București.
 Moisin, Anton, (2007), Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală, Editura Didactică și Pedagogică, București.
 Salade, D., (1995), Educație și personalitate, Cluj - Napoca, Casa cărții de Știință
 Tatu, Cornelia, Suport de curs: Consiliere școlară (2009).

AUTOEVALUAREA, CONDIȚIE NECESARĂ REUȘITEI ÎN VIAȚĂ

*Prof. înv.primar ȘERBAN MONICA-ANDREEA
 Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol*

I. Metode complementare de evaluare

În afară de metodele devenite clasice vizând evaluarea, se mai pot identifica o serie de noi metode, numite fie complementare, fie alternative. Caracterul complementar implică faptul că acestea completează arsenalul instrumentar tradițional (metode orale, scrise, practice) și că se pot utiliza simultan în procesul evaluativ. Caracterul alternativ presupune o înlocuire a metodelor clasice cu cele moderne, ceea ce, deocamdată, nu este oportun și nu se poate generaliza. Mizăm deci mai mult pe o împletire funcțională, o complementare fructuoasă, optimă dintre cele două tendințe metodologice, și nu o folosire unilaterală, exclusivă, concurențială a acestora.

Se pare că metodele complementare de evaluare sunt mult mai suple și permit educatorului să structureze puncte de reper și să adune informații asupra derulării activității sale, utilizând instrumente ce se potrivesc mai mult la specificul situațiilor instructiv-educative. O oarecare dificultate intervine din cauză că metodele de evaluare date nu sunt standardizate, modul de proiectare și aplicare depinzând, în fiecare caz în parte, de la educator la educator, ceea ce atrage valorizări diferite.

Metodele alternative/complementare de evaluare sunt următoarele:

- observarea sistematică a activității și comportamentului
- investigația
- proiectul

- portofoliul
- autoevaluarea

II. Autoevaluarea

Autoevaluarea produselor realizate de elevi constituie o modalitate psihopedagogică cu largi valențe formative. Țelul educatorului este să-i învețe pe elevi să se autoaprecieze, să se ghideze rațional, în primul rând prin intermediul unei evaluări bine concepute. Premisele formării unei asemenea capacități pot fi create de timpuriu.

Autoevaluarea permite aprecierea propriilor performanțe în raport cu obiectivele operaționale. Pornind de la obiectivele operaționale propuse, grila de autoevaluare conține: *capacități vizate, sarcini de lucru, valori ale performanței*.

Condiția principală care favorizează interiorizarea de către elevi a aprecierilor educatorului o constituie înțelegerea criteriilor de apreciere după care se conduce acesta. Acest lucru îi ajută pe elevi să înțeleagă semnificația calificativelor acordate.

Tehnicile folosite în scopul educării aptitudinii de autoapreciere sunt variate. Una dintre acestea constă în *notarea în colaborare cu alți colegi*. Participarea/implicarea lor la aprecierea propriilor rezultate școlare are multe efecte pozitive:

- examinatorul dobândește confirmarea aprecierilor sale în opinia elevilor, referitoare la rezultatele constatate;
- elevii exercită rolul de subiect al acțiunii pedagogice, de participanți la propria lor formare atât în activitatea de instruire, cât și în aceea de evaluare a progreselor înregistrate;
- îi ajută să aprecieze rezultatele obținute și să înțeleagă eforturile necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite;
- cultivă motivația lăuntrică față de învățatură și atitudinea pozitivă, responsabilă, față de propria activitate.

Un alt procedeu îl constituie *autonotarea controlată*, în cadrul căreia propunerea de calificativ o face chiar elevul examinat, fiind revăzută și definitivată, de educator, eventual cu consultarea celorlalți elevi. Mai puțin este recomandat ca elevul să-și evalueze răspunsul.

Un exercițiu util în această privință îl constituie *corectarea lucrărilor colegilor*. Chiar dacă o parte din aceste lucrări nu se notează, delimitarea răspunsurilor corecte de cele nesatisfăcătoare și în consecință, a *stării de reușită* de *starea de eșec*, oferă elevilor repere concludente pentru aprecierea performanțelor obținute și pentru perceperea distanței la care se află de nivelul așteptat – atingerea obiectivelor stabilite.

În multe cazuri se practică *metoda notării reciproce* în cadrul căreia aprecierea este făcută de un grup de elevi, alcătuit, prin rotație și sub îndrumarea propunătorului.

Educarea capacității de autoevaluare la elevi presupune respectarea unor condiții fundamentale:

- prezentarea (la începutul activității, sarcinii de lucru) a obiectivelor curriculare și de evaluare pe care trebuie să le îndeplinească;
- încurajarea elevilor pentru a-și pune întrebări legate de modul de rezolvare a sarcinii de lucru și de efectele formative ale acesteia;
- stimularea evaluării și interaprecierii în cadrul grupului;
- completarea, la finele sarcinii de lucru, a unui chestionar cu răspunsuri deschise sau a unor scale de clasificare.

Preocupările pedagogilor în direcția perfecționării proceselor evaluative, fac parte din eforturile ce vizează creșterea continuă a eficienței activității didactice.

III. Avantaje și posibilități practice

Evaluarea rezultatelor școlare reprezintă o condiție necesară realizării unui proces didactic reușit. Capacitatea de autoevaluare nu este un fenomen ereditar, ea se formează în procesul educațional, în activitatea de comunicare cu cei din jur. Odată formată însă, ea

determină locul fiecărui elev în colectiv, atitudinea față de propriile succese sau insuccese, influențând adaptarea la exigențele procesului de învățământ. Rolul deosebit al autoaprecierii în viața elevului și îndeosebi în activitatea sa fundamentală – *învățarea* – trebuie recunoscut și considerat de către învățător în toată complexitatea sa. Atunci când un elev întâmpină dificultăți la învățatură nu trebuie să legăm direct insuccesele școlare numai de unele particularități intelectuale, voliționale sau familiale, ci trebuie să avem în vedere și atitudinea elevului față de învățare. Mai trebuie să cunoaștem și reprezentările elevului față de capacitatea lui, nivelul aspirațiilor sale, unele trăsături de personalitate ca *responsabilitatea* sau *spiritul de organizare*. O astfel de cunoaștere este deosebit de importantă pentru că de aceste reprezentări depinde *gradul de încredere* sau *de neîncredere în forțele proprii, trăirea rezultatelor ca succese sau insuccese, atitudinea față de greșelile comise*.

Încă din clasa I se pot observa tendințe de supraapreciere la unii copii care nu pot accepta nici un fel de observații critice din partea învățătorului sau a celorlalți colegi. Dezinteresați în legătură cu ceea ce nu-i privește personal, au o atitudine de indiferență, sunt irascibili și nu sunt prețuiți în colectiv. Întâlnim și elevi care se subapreciază, trăiesc stări conflictuale adânci, suferă aproape permanent, își pierd tot mai mult încrederea în forțele proprii sau încearcă să se afirme prin mijloace necorespunzătoare.

Întâlnind astfel de elevi în toate generațiile, am încercat să le acord o atenție deosebită în sensul formării unor deprinderi corecte de autoevaluare a potențialului lor intelectual. Cultivarea încrederii în forțele proprii, formarea unei atitudini pozitive față de învățatură, bazată pe respectul față de propria persoană și care să atragă după sine prețuirea celor din jur: colegi, educatori, părinți este țelul fiecărui educator.

Există și elevi care manifestă o reținere exagerată în ceea ce privește aprecierea propriilor merite atunci când sunt puși în situația să analizeze/discute o lucrare efectuată în clasă sau acasă, la orice disciplină. Analiza atentă a reacției elevilor față de propriile realizări/greșeli, lipsuri la învățatură și comportare în general, mi-a furnizat informații importante cu privire la modul de autoapreciere al elevilor.

Am constatat că unii elevi au o atitudine deschisă, cooperantă, căutând să înțeleagă unde și cu ce/cum au greșit, alții nu acceptă posibilitatea de a comite erori și impun cu orice preț judecățile/deciziile lor. Sunt elevi care *refuză să se autocontroleze*, motivând că nu vor reuși să facă acest lucru singuri. Ei au și alte motive mai puțin înțelese de colegi.

Concluzii:

Știind că la această vârstă opinia pozitivă sau negativă despre posibilitățile proprii este puternic influențată de evaluarea învățătorului, trebuie să avem permanent în vedere următorii factori:

- să evităm remarcarea continuă a unor elevi atunci când observăm că aceasta le stimulează formarea unei atitudini de superioritate, de supraevaluare;
- să stimulăm permanent elevii care își îndeplinesc sarcinile, chiar dacă ei nu se remarcă în mod deosebit;
- să evităm compararea repetată a rezultatelor deosebite ale unor elevi, cu insuccesele altora, dacă aceștia nu reușesc să se autodepășească într-o perioadă limitată de timp;
- să acordăm elevilor anumite responsabilități în domenii care să permită afirmarea lor, atât din punct de vedere intelectual, cât și moral.

Este destul de greu să se obțină un succes școlar când întâmpinăm multe situații care ne depășesc. Avem nevoie de multă răbdare, tact și dragoste de profesia aleasă. Pentru formarea deprinderii de autoevaluare, îmi permit să vă dau câteva sfaturi:

- Captați atenția elevilor și câștigați-le respectul.
- Micșorați obstacolele.
- Descoperiți motivele pasivității.
- Mențineți limitele dar fiți în același timp și îngăduitori.
- Aflați-le „povestea” .

- Dați-le posibilitatea să identifice opțiunile de schimbare.
- Așa cum vă schimbați îmbrăcămintea, încercați să vă schimbați și ideile, deoarece și ele au un termen de valabilitate.

Bibliografie:

- 1).Albu, Gabriel – Introducere într-o pedagogie a libertății – Editura Polirom, Iași 1998
- 2). Radu, Ion- Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului -E.D.P. București 2000
- 3). Dumitriu Gh. – Psihopedagogie, E.D.P., București 2003

MODALITĂȚI PRACTICE DE EFICIENTIZARE A RELAȚIEI ȘCOALĂ – FAMILIE- ELEVI

Interacțiune și comunicare în cadrul proiectelor educative

Prof. înv. primar BUCUR IONELA
Prof. înv. primar RÎMBU CRISTINA
Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol

Școala își propune să formeze multilateral personalitatea elevilor, să-i pregătească pentru viață, ținând seama mai ales de perspectivele viitorului, acordând atenția cuvenită bogăției de forme pe care se structurează **comunicarea umană** contemporană.

Prin comunicare, oamenii își împărtășesc cunoștințele, interesele, atitudinile, simțămintele, ideile. Analiștii consideră că omul comunică pentru a se informa, a impresiona, a provoca o reacție, a se amuza, a se face înțeles, a exprima punctul de vedere, a obține o schimbare de comportament sau atitudine. În funcție de numărul participanților, comunicarea poate avea loc la unul din nivelurile: intrapersonale, interpersonale, în grupuri mici, în cadrul comunităților locale, regionale, naționale. Elevii învață cel mai bine atunci când exersează comunicarea în grupuri mici, cu sarcini de conversație conținute în contexte naturale și autentice.

Interacțiunea are un caracter determinat și prestabilit în funcție de statutele și de rolurile diferite pe care le au partenerii ce intră în relație.

Educația nu este numai pregătire școlară, ci este înțeleasă tot mai mult ca un flux continuu de influențe modelatoare și transformatoare exercitate pe tot parcursul vieții individului. Atunci când aceste influențe sunt organizate adecvat și răspund nevoilor interne personale, ele construiesc, modelează și transformă personalitatea.

Educația se realizează prin acțiuni educative. Unele dintre acestea se află în afara sistemului de învățământ, dar este menit să atingă scopurile pedagogice identificabile.

Randamentul educației depinde mult și de parteneriatul școală –familie- elev, de modul în care se realizează colaborarea, cooperarea și comunicarea între copii și părinții acestora.

Școala nu ramâne indiferentă față de marea bogăție de forme de educație școlară și extrașcolară pe care se structurează comunicarea umană contemporană. În acest sens, de mare ajutor se dovedesc a fi activitățile desfășurate de către elevi, în cadrul unor proiecte educaționale, cu implicarea părinților acestora. Aceste activități îi ajută pe elevi să se cunoască mai bine, să comunice mai ușor, corect, să capete curaj în a-și exprima gândurile, sentimentele, pentru a-și susține punctul de vedere, iar pe părinți, să-și ajute copiii la anumite activități, să urmărească evoluția copiilor lor, să propună și alte activități care să pornească de la nevoile reale de formare ale acestora. Toate acestea sunt chemate să contribuie efectiv la pregătirea pentru o comunicare reală, pentru integrarea socială, pentru împlinirea personalității elevilor.

Ca modalitate practică de eficientizare a rețelei școală – familie – elevi am ales să redactăm și să desfășurăm, pe parcursul a cinci zile, un proiect educațional, pe care l-am intitulat „Toamna în orașul meu”.

PROIECT EDUCAȚIONAL „TOAMNA ÎN ORAȘUL MEU”

RESPONSABILI PROIECT: Prof. învă. primar Bucur Ionela, Prof. învă. primar Rîmbu Cristina

GRUP ȚINTĂ : elevii claselor I C și a II-a B și părinții acestora (fiecare clasă desfășoară activitățile proiectului separat, în același timp)

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI: 5 zile din oricare lună a anotimpului de toamnă

SCOPUL PROIECTULUI:

- Implicarea părinților în activitățile educative;
- Educarea simțului estetic:
 - dezvoltarea dragostei pentru literatură, muzică, desen;
 - dezvoltarea imaginației creatoare;
 - dezvoltarea sensibilității artistice, a dragostei pentru frumos.

ARGUMENT:

„Copilul se minunează : Eu îl conduc să caute frumosul”

(Georges Grinda – “Pour l'enfant”)

Pornind de la ideea că esența educației estetice constă în dezvoltarea capacității elevilor de a simți, înțelege și crea frumosul, ne-am concentrat atenția asupra unei modalități prin care să ilustrăm cum ar putea fi informați și formați, din punct de vedere estetic, elevii de claselor I C și a II-a B. Soluția găsită a fost inițierea și implementarea proiectului “Toamna în orașul meu”. Aspectul ne-a interesat nu doar pentru importanța esteticului în devenirea ființei umane, ci și pentru că educația estetică se află în strânsă relație cu celelalte laturi ale educației integrale, influențându-se reciproc și contribuind la realizarea idealului educațional: formarea unei personalități autonome și creatoare.

Prin modul în care am conceput organizarea, desfășurarea și realizarea activităților, am dorit să atragem atenția elevilor și părinților asupra frumosului din artă, natură și societate și să creăm condiții ca aceștia să-l simtă și să-l contemple.

Abordând disciplinele specifice artei (literatura, educația muzicală, educația plastică) atât în cadrul formalului, nonformalului cât și al informalului ne-am propus ca elevii să înțeleagă și să creeze frumosul pentru a putea folosi adecvat, mai târziu, valorile estetice.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- să observe mediul înconjurător, schimbările din natură în anotimpul toamna;
- să realizeze lucrări plastice, ilustrând frumusețile toamnei;
- să conceapă colaje cu frunze și petale, boabe și semințe;
- să compună texte și poezii despre toamnă;
- să amenajeze o expoziție cu lucrările realizate;
- să participe cu interes la toate activitățile, alături de părinți.

RESURSE:

- a) umane:- elevi;
 - învățătoare;
 - părinții elevilor.
- b) temporale:- durata proiectului: 5 zile
- c) financiare: - autofinanțare;
- d) materiale: - informaționale: cărți, imagini tematice, albume
 - auxiliare: instrumente de lucru

ORGANIZAREA PROIECTULUI:

ACTIVITATEA NR. 1

**„ A venit toamna, cu greu,
Iată, și-n orașul meu!”**

- Vizitarea împrejurimilor orașului;
- Observarea schimbărilor din natură.

Locul desfășurării: Împrejurimile școlii și ale orașului Techirghiol

Participanți: elevii claselor I C și a II-a B, părinții acestora, învățătoarele

ACTIVITATEA NR. 2

**„Toamna și-a făcut sălaș
În frumosul meu oraș.”**

- Recitări de poezii ;
- Selectarea unor creații ale marilor scriitori români ;
- Învățarea unor cântece adecvate anotimpului ;
- Creații literare în versuri și/ sau în proză .

Locul desfășurării: Sala de clasă

Participanți: elevii claselor I C și a II-a B, părinții acestora , învățătoarele

ACTIVITATEA NR. 3

**„De la toamnă adunate
Și la toată lumea date.”**

- Colaje cu frunze și petale
- Lucrări cu boabe de porumb și alte semințe;

Locul desfășurării: Sala de clasă

Participanți: elevii claselor I C și a II-a B, părinții acestora , învățătoarele

ACTIVITATEA NR. 4**„În clasa noastră ca o floare,
Toamna-i cântec și culoare.”**

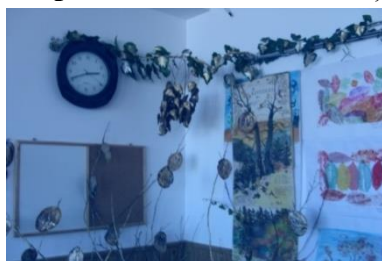
- Lucrări plastice în tehnicile cunoscute;
- Audiții muzicale;

Locul desfășurării: Sala de clasă

Participanți: elevii claselor I C și a II-a B, părinții acestora , învățătoarele

ACTIVITATEA NR. 5**„Dăm toamnei roade bogate
De mâini dibace lucrate”**

- Amenajarea expoziției cu lucrările realizate ;
- Concurs : “ Cea mai reușită lucrare” ;
- Înmânarea diplomelor.
- **Locul desfășurării:** Sala de clasă
- **Data:**
- **Participanți:** elevii claselor I C și a II-a B, părinții acestora, învățătoarele

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- Organizarea unei expoziții cu lucrările realizate;
- Realizarea unui C.D.care să cuprindă fotografiile efectuate în timpul derulării activităților și lucrările realizate de elevi .

DISEMINARE:

- Prezentarea proiectului precum și experiența pozitivă dobândită vor fi cunoscute de către cadrele didactice din școală, dar și de către alte persoane doritoare.

Bibliografie:

- Băran-Pescaru, A., 2004, „Parteneriat în educație: familie-școală-comunitate”, Editura Aramis Print, București;
- Moscovici S, 1998, „Psihologia socială a relațiilor cu celălalt”, Editura Polirom , Iași.
- Velea, Luciana și colaboratorii, 2006, „ Participarea elevilor în școală și în comunitate”, Ghid pentru profesori și elevi , Editura Agata, Botoșani;
- Vlăsceanu, Gheorghe coord., Neculau , Adrian, 2002, „Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact”, Editura Polirom, Iași;
- Vrasmaș E., „Educația și consilierea părinților”, 2004, Ed. Aramis, București

DEPĂȘIREA DIFICULTĂȚILOR ÎN COMUNICAREA CU COPIII*Prof. GROSU MARIETA**Liceul Teoretic "Emil Racoviță" Techirghiol*

Părinții descriu comportamentul acestor copii ca explodând de furie, țipând,,

În multe cazuri copiii sunt nervosi, țăfnoși și chiar nefericiți, având emoții negative care pun stăpânire pe viețile lor, fără a ști cum să le gestioneze.

trântind ușile, amenințându-i pe cei care se aprobe de ei, creând ciondăneli, certuri între frați, bosumflari, plânsese și accese de furie, distrugerea unor obiecte.

Toate aceste reacții sunt copleșitoare pentru părinți și familie.

Întrebarea este cum pot fi determinați copiii să scoată la iveală caracterul jucăuș, creativitatea, imaginația, inventivitatea, în fața problemelor serioase?

Expresia de „nativ”, implică ascultarea și povestirea, uneori repovestirea unor narațiuni despre oameni și problemele lor, verbalizarea.

Se pot crea noi punți de înțelegere împreună cu copiii, progrese vindecătoare, modelând evenimentele în narațiuni ale speranței.

Noi oamenii am evoluat ca specie creând narațiuni mentale pentru a organiza, prezice și înțelege complexitatea experiențelor pe care le trăim. Alegerile noastre sunt modelate într-o mare măsură de sensurile pe care le atribuim evenimentelor și opțiunilor pe care le luăm în considerare.

Aldous Huxley a remarcat faptul ca : „ **Experiența nu este ceea ce ți se întâmplă, ci ceea ce faci cu ceea ce ți se întâmplă,,**

În camera copilului descris mai sus ar trebui să fie: materiale de desen, păpuși, marionete, cutie cu nisip, plastilina, figurine miniaturale, pentru a ajuta copilul să se exprime prin joc, mișcare, dans, prin artă, atât verbal cât și nonverbal, folosind comunicarea ludică în terapia narativă, deoarece unii copii au ca formă de procesare mentală vizuală sau chinestezică. Cei care au suportat o reprimare a exprimării verbale, în anumite perioade din cauza amenințărilor, a abuzurilor, se pot simți inconfortabil în privința exprimării verbale, directe.

Copiii, adolescenții de multe ori sunt prinși în conflictele sociale și familiale și nu toți pot exprima în cuvinte, în mod direct ceea ce simt, ceea ce îi afectează, sau îi deranjează.

Când problema se externalizează, se modifică și atitudinea tinerilor, în bine și acest fapt l-am observat de-a lungul carierei didactice ca profesor, în cazul elevilor cu comportamente conflictuale.

În ajutorul nostru ca adulți, sau ca și copiii, vine și Sfânta Taină a Spovedaniei, care ne facilitează mediul propice de a ne auzi gândurile cu voce tare, de a ne identifica propriile comportamentele greșite, să spunem ce avem pe suflet, nemulțumiri, probleme, să găsim soluții de remediere și să plecăm mai liniștiți și cu speranța de mai bine, acasă.

„ Problema este doar problemă, problema nu este omul în sine,,

De multe ori problemele copilului cresc din cauza anxietății sau a așteptărilor neîmplinite, deci ne putem relaxa și scăpa de ele dacă ne jucăm, în loc să ne certăm.

Un copil poate să spună: „sunt inutil, sunt prost, nu sunt bun de nimic, n-o să pot niciodată să...,,

Alții se declară leneși și că nu le pasă de nimic, sau „sunt oaia neagră,, , ca refugiu. Cu cât reproșarea unor defecte sau disfuncții este repetată mai multă vreme, cu atât mai greu va fi de stăpânit concentrarea copilului, adolescentului asupra părților lui negative, pe care le va accentua inconștient.

Pe măsură ce sunt examinate efectele negative ale poveștii saturate de probleme, ale copilului, putem țese împreună o nouă poveste care să îi încurajeze și să îi întărească. Se va urmări o distragere a gândurilor copilului de la problemă, către o nouă ocupație plăcută lui,

precum grija față de un animaluț/vietate, care să-i facă plăcere, un sport, pentru ca o nouă realitate să preia controlul.

Activitatea lingvistică de construire de punți de semnificație, noi sensuri existențiale, poate ajuta pozitiv în evoluția vindecătoare, în loc ca problemele să fie ignorate.

Bibliografie:

- Jenifer Freeman, David Epston, Dean Lobovits, *Terapia narativă pentru copii și familie*, Ed. Litera, București, 2019

CUVÂNTUL ȘI IMAGINEA: IMPORTANȚA CITIRII

*Prof. înv. Primar BURLACU ADINA-MAGDALENA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Imaginea câștigă supremație asupra cuvântului. Televiziunea și internetul acaparează din ce în ce mai mult timp și ne mai rămâne așa puțin pentru citirea adevărată, respectiv citirea operelor literare, care reprezintă citirea în adevăratul sens al cuvântului, nu doar acțiunea de a citi.

Cuvintele și imaginile promovează două structuri mentale complet diferite. Cititorul n-are acces direct la imagini, ci la cuvinte, la reprezentări mai mult sau mai puțin abstracte ale realităților pe care autorul vrea să ni le prezinte, ce trebuie „traduse” și imaginate. Scriitorul folosește simboluri și metafore ce îl fac pe cititor să-și imagineze o reprezentare mentală îmbogățită, conținând atât ce i se comunică nemijlocit, cât și ceea ce trebuie subînțeles și asociat. Între citirea unui roman și vizionarea unui film e o diferență de activitate cognitivă. În primul caz, receptarea implică efort, un proces de elaborare a reprezentărilor, de completare a golurilor semantice, în timp ce în cazul vizionării unui film receptarea este pasivă, imaginile ni se impun fără a fi nevoie de colaborarea noastră.

În urma cercetărilor făcute de savanți americani, în special neuropsihologici, precum Emery și Peper, s-a ajuns la concluzia că pe toată durata privirii la televizor se creează mediul de apariție a unor anomalii neurologice în ceea ce privește emisfera stângă a creierului, a cărei activitate pare a fi masiv inhibată.

Apariția acestei anomalii neurologice în timpul vizionării TV induce o radicală diminuare a capacităților critice, a creativității, a imaginației. Limbajul interior se diminuează, funcția analitică de selecție a mesajelor și a semnelor, cu rădăcini în emisfera stângă este și ea amputată, în timp ce corpul calos, acea rețea de sinapse care fac legătura între cele două emisfere cerebrale, este și el blocat. Undele beta, ale activismului, ce apar în creier pe parcursul proceselor de gândire, de analiză și decizie, cedează în fața undelor alfa, ale somnolenței și reveriei, deoarece plonjarea individului în mediul comunicării video este similară intrării într-o stare semi-hipnotică. Aceasta duce la o diminuare a cenzorului rațional al judecății și totodată, la „deschiderea porților subconștientului” și pătrunderea necenzurată a mesajelor TV în adâncul acestuia. „Efectul subliminal al televiziunii explică de ce oamenii nu pot înțelege că prin simpla vizionare poate să le fie înrâurită într-o măsură definitorie existența.”

În urma unor serii de experimente ce analizau mișcările oculare și electroencefalogramele realizate pe un grup de tineri, comparând activitatea neurologică a subiecților din timpul citirii cu aceea care se înregistrează pe parcursul vizionării TV, s-a ajuns la concluzia că starea predominant alfa este caracteristică modului în care omul reacționează la televiziune, la orice program de televiziune, indiferent dacă le place subiecților sau nu. „Răspunsul electric al creierului la televiziune este foarte diferit de răspunsul la materialele tipărite și este, în mod evident, dependent de mediu și nu de conținut.” Cercetările desfășurate în ultimii ani au dus, fără nicio urmă de îndoială, la concluzia că vizionarea TV și calculatorul dăunează dezvoltării și funcționării creierului

uman. Emisfera stângă a creierului, a cărei activitate este inhibată când privim la televizor, nu se dezvoltă normal, ceea ce va face ca generația tânără, care a fost în mod excesiv expusă mediului vizual, să aibă deficiențe în ceea ce privește gândirea logică și analitică, în vorbire, în construirea frazei, în scris și citit – procese desfășurate în ariile acestei emisfere.

Cele mai grave sunt consecințele pe care televiziunea și jocurile pe calculator le au asupra funcționării părții din față a creierului, cortexul prefrontal, acea parte a creierului care este cel mai bine dezvoltată la om, de care depinde desfășurarea proceselor de conștiință, a proceselor mentale superioare, funcțiile executive ale cortexului, ce diferențiază ființa umană de celelalte viețuitoare.

Televiziunea și calculatorul frânează dezvoltarea și afectează lobul prefrontal, reducând în mod semnificativ capacitatea de concentrare a atenției, slăbind motivația și controlul emoțiilor și al comportamentului și favorizând comportamentele instinctive. Inițiativa, creativitatea, curiozitatea, discernământul și judecata sunt alterate în mod semnificativ. Toate acestea explică de ce copiii, adolescenții și tinerii din zilele noastre ce își petrec majoritatea timpului la televizor și calculator, sunt tot mai greu de stăpânit și de educat, mulți dintre ei manifestând serioase tulburări nervoase și psihice. De aceea promovarea citirii, mai ales în rândul adolescenților, devine o prioritate.

Mai este încă un aspect care trebuie luat în seamă atunci când evaluăm efectele televizorului și ale lecturii. Aceste efecte se produc la nivele diferite în cadrul psihicului uman. „Nivelul televizorului este situat în audio-vizual, pe când al cărții urcă în limbajul abstract, încărcat de semnificații simbolice multiple.” În fața televizorului, subiectul este pasiv, limitat la ceea ce i se oferă, pe când în fața cărții, cititorul trebuie să fie activ, atât în ceea ce selectează, dintr-o mare diversitate de titluri, cât și în realizarea citirii. Lectura pretinde o concentrare susținută, în timp ce televiziunea promovează o concentrare slabă a atenției. Lectura implică și formează gândirea logică, în timp ce televiziunea implică și formează atitudini pur emoționale. Lectura promovează continuitatea, acumularea graduală a cunoștințelor și cercetarea susținută a ideilor. „Televiziunea, pe de altă parte, încurajează fragmentarea, antiintellectualismul și satisfacția imediată. Cuvântul este cognitiv și solicită gândirea, pe când imaginile sunt afective și solicită emoțiile.” Gândirea, planificarea, imaginația și creativitatea sunt procesele ce sunt încurajate prin citire. Cititul necesită răgaz pentru reflecție, răbdare și tenacitate în decodarea semnificațiilor. Lectura eliberează imaginația, care trebuie să construiască, să-și imagineze înțelesul cuvintelor, al textului citit. Televizorul însă blochează procesul imaginativ, oferind imaginile de-a gata, deja formate.

Lectura presupune un ritm mai încet sau mai rapid de citire, în funcție de capacitatea de înțelegere a textului, în timp ce televiziunea impune un ritm foarte rapid, cel al derulării imaginilor. Acesta depășește capacitatea omului de a procesa informația. Cititul înseamnă concentrarea minții și dezvoltarea atenției.

Lipsit de exercițiul citirii, tânărul de astăzi își pierde nu numai una dintre cele mai importante șanse în lărgirea universului de cunoștințe, înțelegere, gândire și conștiință, dar și posibilitatea de a ajunge, din punctul de vedere al dezvoltării structurale a creierului, la nivelul normal.

Atunci când citim ne cultivăm atenția, imaginația, capacitatea de analiză logică și de gândire critică și, pe deasupra, ne îmbogățim viața lăuntrică. Citirea ne face să gândim, ne trezește mintea, imaginația și emoțiile. Alegerea cărților potrivite este primul pas spre lectură. Al doilea pas și tot atât de important este deprinderea lecturii, obținerea eficienței ei maxime în urma citirii unei cărți. Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj.

Din argumentele prezentate reiese importanța pe care o are lectura în viața fiecăruia dintre noi. În acest sens, elocventă este cugetarea lui Nicolae Iorga: „O carte pe care ai citit-o în adevăr este și opera ta.”

Bibliografie:

- Bălăeț, Dumitru, *Lectura, timpul liber, televizorul*, în revista Biblioteca nr. 2 / 2007;
- Postman, Neil, *Teaching as a conserving activity*, New York, Delaconte Press, 1979, apud Gene Edward Veith, Jr., *Citind printre rânduri: Ghid pentru o înțelegere creștină a literaturii*, Oradea, Editura Cartea Creștină, 1999;
- Nicolae Iorga, *Citate*, apud, <http://subiecte.citapededia.ro/>, accesat la data de 17. 04. 2023;
- Virgiliu, Gheorghe, *Efectele televiziunii asupra minții umane*, București, Editura Prodomos, 2006 .

COMUNICAREA ÎN CADRUL CLASEI DE ELEVI

*Prof. înv. primar STAMATE GEORGIANA VICTORIA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Comunicarea este o caracteristică importantă a grupurilor sociale și educaționale, reprezentând un factor determinant al personalității fiecărui membru din grupul educațional. Interacțiunile de orice tip depind de capacitatea noastră de comunicare cu alte persoane. Fără o modalitate de transmitere a intențiilor sau de semnalizare, nu am fi capabili de interacțiune socială. Importanța capacității de comunicare se evidențiază în cadrul social printr-o bună informare, formularea unor opinii, stimularea anumitor atitudini ale grupului în fața unor probleme, situații diferite de viață.

Unul dintre scopurile procesului instructiv-educativ, alături de formarea și dezvoltarea personalității în funcție de nevoile societății și ale fiecărui individ, este și cel de transmitere și asimilare a cunoștințelor, a informațiilor, fapt pentru care, o dată în plus, comunicarea este necesară, ca și în situațiile de depășire a unor dificultăți, de cooperare în vederea realizării unor sarcini.

În cadrul grupului educațional, comunicarea nu este una din cele mai simple, nu se reduce la dialogul profesor-elevi, ci este un proces complex care implică modificarea conduitei grupului, nu doar a fiecărui individ în parte. Clasa devine universul de comunicare al elevilor, un univers deschis provocărilor informaționale, cu schimburi de mesaje, cu aprecieri frecvente și intense la adresa situației procesului de intercomunicare din interiorul grupului.

Comunicare umană este una complexă și din perspectiva variantelor în care se regăsește, datorită posibilității de a transmite idei sofisticate, abstracte, precum și cea de elaborare a unor idei, teorii, dar și de transmitere a sentimentelor care stăpânesc ființa umană în momentul comunicării. Prin toate acestea comunicarea ne permite să controlăm interacțiunea socială într-o manieră foarte complexă.

Comunicarea se poate realiza pe cale verbală, cu ajutorul cuvintelor, simbolurilor și ea devine o **comunicare verbală**, dar și cu ajutorul unei mari varietăți de semnale distincte cunoscute sub denumirea de indicii (paralimbaj, contact vizual, expresii faciale, postură, gesturi, atingere, proximitate, îmbrăcăminte), prin intermediul **comunicării nonverbale**.

Comunicarea verbală se regăsește într-o formă orală și una scrisă. Această a doua categorie de comunicare verbală este mai dificilă, solicitând din partea elevilor un efort mai mare de înțelegere, fapt pentru care el se introduce treptat, din clasa I. Prin comunicarea verbală scrisă elevul trebuie să indetifice literele, silabele, cuvintele, izolate sau în propoziții, dar în același timp trebuie să descifreze mesajul pe care îl conține, în vederea unui eventual răspuns.

Atât **comunicarea verbală**, cât și cea **nonverbală** sunt realități permanente ale mediului educațional și sunt foarte importante din perspectiva **funcțiilor pe care le au: cognitivă, reglatorie, expresivă și persuasivă, afectivă**. Toate aceste funcții ale celor două tipuri de comunicare aduc informații despre comportamentul profesorului și, foarte important,

despre comportamentul grupului de elevi, permițând ameliorarea activităților desfășurate cu acesta. Pentru acest lucru este necesară cunoașterea tuturor condițiilor care permit favorizarea comunicării eficiente în grup și cu grupul de elevi. Este nevoie deci și de cunoașterea condițiilor operatorii:

- capacitatea mesajului de a fi ușor de receptat și înțeles;
- formularea mesajului prin termeni sesizabili și semnificativi;
- să conțină minimum de informație nouă;
- să fie adaptat capacităților și reacțiilor elevilor.

Alături de aceste condiții se poate identifica serie de condiții afective, foarte importante în procesul comunicării:

- atitudinea pozitivă a elevilor și a profesorilor de receptare a mesajelor;
- acceptarea profesorului de către grupul educațional;
- regularitatea mesajelor;
- bogăția estetică, etică, afectivă a conținuturilor mesajelor.

Între cele două tipuri categorii de condiții există o strânsă legătură și interdependență și de aceea este necesară o controlare dirijată a acestora în vederea eliminării dificultăților întâmpinate, eventual, în comunicare.

Cadrul didactic trebuie să realizeze acest proces al comunicării în conformitate cu realitatea educațională imediată, bazându-se pe un răspuns adecvat. Pentru a realiza acest lucru, profesorul trebuie să cunoască și să respecte funcția metalingvistică, funcție cu multiple implicații asupra comunicării educaționale. Această permanentă preocupare de a înțelege și de a se face înțeles prin ceea ce comunică trebuie să existe la profesor și la elevi, în cadrul oricărui tip de comunicare (verbală, scrisă și orală; nonverbală), căci această funcție are un impact deosebit în procesul educațional, respectarea ei influențând succesul comunicării, performanțele elevilor, eficiența desfășurării procesului instructiv-educativ. Prin urmare procesul de comunicare trebuie să activeze permanent fiecare elev în parte, întregul grup educațional. Cadrul didactic trebuie să-și controleze permanent conduita comunicațională, să permită elevilor să intervină, întrebând când nu înțeleg, permițând astfel stimularea intelectuală a elevilor.

Profesorul trebuie să controleze și paraverbalul (volumul vocii, ritmul, tonalitatea, articularea cuvintelor) și nonverbalul care fortifică sau reduc efectele comunicării asupra clasei, determinând o mai mică sau mai mare influență educațională asupra clasei.

Un rol foarte important în procesul comunicării îl are și mărimea grupului educațional. Cu cât grupul este mai mare, comunicarea întâmpină anumite greutăți derivate din distragerea atenției, activarea parțială a membrilor grupului, multitudinea capacităților diferite ale elevilor de înțelegere a mesajelor pentru care mesajele nu sunt pregătite și altele. Grupurile mici, cum sunt majoritatea celor educaționale, creează condiții optime pentru comunicare, ajutate fiind și de organizarea spațială a membrilor.

Dimensiunea ergonomică a managementului clasei vizează dispunerea mobilierului în sala de clasă astfel încât să favorizeze comunicarea cu întreg grupul educațional, astfel încât să se permită fiecărui elev să intervină în procesul de comunicare, fără a-i perturba pe ceilalți membri ai grupului.

În cadrul grupului educațional un rol important în procesul de comunicare îl au și structurile de comunicare, modalitățile concrete ale interacțiunii dintre elevi. Aceste structuri se pot organiza pe orizontală (în cerc sau în lanț) și pe verticală (rețele psihologice în care liderul primește informațiile necesare pentru a le transmite celorlalți sau face cunoscute rezultatele muncii tuturor).

În primul tip de structuri sunt activați individual membrii grupului, activitatea bazându-se și pe ierarhizarea statutelor, fapt care creează uneori o atmosferă de concurență, uneori de conflict, pe când în al doilea tip de structură se pune accent pe activarea întregului grup, prin învățarea colectivă, prin valorificarea relațiilor interpersonale de la nivelul clasei, ceea ce sprijină cooperarea în grup (deși unii dintre elevi vor dori să profite de obținerea unei

sarcini de lucru cât mai ușoare). Cele mai eficiente activități de acest fel sunt cele bazate pe relațiile de comunicare, susținute de relațiile afective de cooperare în cadrul subgrupelor clasei de elevi, ca și de distribuirea unor sarcini individuale clare în vederea realizării sarcinii de grup.

Importanța procesului de comunicare în formarea grupului educațional, a membrilor săi, trebuie să stea în atenția oricărui cadru didactic în procesul de planificare, organizare și desfășurare a demersului didactic, a actului educațional.

Bibliografie:

- COSMOVICI ANDREI & IACOB LUMINITA (coord.), *Psihologie școlară*, Ed. Polirom, Iași, 1999
- IUCU ROMIȚĂ, *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Ed. Polirom, Iași, 2006
- MIHĂILESCU, IOAN, *Sociologie generală*, Editura Polirom, Iași, 2003
- ZLATE MIELU, *Psihologia socială a grupurilor școlare*, Ed. Politică, București, 1972

PENSULA MAGICĂ

Prof. înv. primar NEAGU MIHAELA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol

Jocul poate fi făcut după ce copiii au învățat toate literele alfabetului. Jocul se adresează tuturor copiilor, la el putând participa atât cei slabi cât și cei timizi. Iar pentru copiii cu un autocontrol excesiv, va fi o ocazie perfectă de a simți cum este să fii flexibil. Este un joc cu ajutorul căruia copilul își dezvoltă imaginația spiritul de echipă, disciplina.

Material necesar:

- Un bol în care sunt bilețele. Pe fiecare bilețel este scris un cuvânt.

Nota!

Bilețelele pot fi scrise de copii. Fiecare copil poate scrie câte un cuvânt pe un bilet.

Reguli și mod de joc!

- Pe rând, fiecare copil extrage câte un bilet din bol.
- Citește cuvântul de pe bilet, fără însă să-l vada ceilalți colegi. Apoi alege să scrie în aer cu o pensulă imaginară acel cuvânt. Pentru a fi mai complex jocul, cuvântul poate fi și desenat în aer sau mimat.
- Colegii urmează să ghicească cuvântul scris, desenat sau mimat de colegul lor.
- „Pensula magică”, poate fi ținută cu mâna, cu gura ori cu piciorul. Colegii pot stabili cum va fi ținută pensula.
- Copiii sunt încurajați , ca în cazul scrisului, să facă litere uriașe.
- Jocul se termină când nu mai sunt bilețele în bol.
- Câștigă cel care ghicește cele mai multe cuvinte.

Scopul jocului:

Este o metodă de verificare a nivelului de însușire de către elevi a literelor. Procesul de învățare și de fixare a cunoștințelor se va face cu voie bună și cu plăcere. Învățarea îl are în centrul ei pe elev. Jocul fiind o metodă prin care acesta este atras de școală dezvoltându-i, în același timp, spiritul de echipă, imaginația, gândirea. Copiii sunt încurajați să se miște liber, chiar dacă la început vor fi timizi și nesiguri.

Bibliografie:

- Heidi Gerard Kaduson , „101 Tehnici favorite ale terapiei prin joc”, Editura Trei, 2020
- Magdalena Dumitrana --Educarea limbajului în învățământul preșcolar, volumul I— Comunicarea orală

BICENTENAR IRACLIE PORUMBESCU

*Prof. VINCENȚIU-ARMAND DASCĂLU
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Cel numit, de Leca Morariu, *fruntașul prozei bucovinene*, se naște în ținutul Rădăuților, la Sucevița, de praznicul Sfinților 40 de mucenici, la 9 martie 1823. La Sfântul Botez primește drept ocrotitor pe unul dintre martirii prăznuiți în ziua nașterii sale. Înaintașii – emigranți poloni din neamul Golembiowski, aduși de vreme în Bucovina. El însuși s-a privit ca român.

Părinții sunt Varvara și Anastasie, gospodari de stare mijlocie, tatăl fiind primar comunal o vreme. Are loc închinarea Maicii Domnului în copilăria dintâi, a lui Iraclie, spre vindecarea de boală. Ca mulțumire tămăduirii, este trimis la mănăstirea Putna unde fostul egumen al mănăstirii Sucevița, Cuviosul Ghenadie Platenchi, devenit egumen al Putnei, îl priveghează. Aici deslușește alfabetul și cântul psaltic. Iar viața în obște, așa cum consemnează în *Un episod hazliu din mănăstirea Putna din Amintiri*, este departe de a-i fi exterioară. La zece ani devine elev al școlii din colonia germană din Karlsberg iar, după doi ani, continuă studiile la Suceava.

La Cernăuți

Starețul Putnei hotărăște să-și înscrie protejatul la Gimnaziul din Cernăuți. Singurul eveniment ce pare a întuneca reușita – mutarea la cele veșnice, în 1837, a Cuviosului Ghenadie. Ajutorul financiar, primit anterior, este compensat de sumele primite în schimbul pregătirii suplimentare a colegilor.

Renunțând la studii, în 1841, ajunge la Lemberg. Îndeplinește o serie de slujbe modeste. În urma unui incident, este arestat. Eliberarea îi impune revenirea la Sucevița.

Hotărât să finalizeze studiile, în 1843 se întoarce la Cernăuți. După patru ani primește diploma de absolvent al gimnaziului. Este admis la Seminarul teologic diecezan. În 1850 intră în posesia atestatului. Se căsătorește cu Emilia Klodnitzki, originară din Voievodeasa, sat vecin Suceviței. În septembrie, același an, este hirotonit preot.

Părintele Iraclie

Slujitor al altarului. Cinci ani la Șipot. Doi la Boian. Revine la Șipot, pentru încă șase ani. Ultimii nouă ani ai vieții slujește la Frătăuții Noi. Parohii. Și prunci. Nouă, dintre care doar trei- Ștefan, Ciprian și Mărioara vor supraviețui vârstei copilăriei. Preoția are semnificații largi pentru Cucernicul Părinte Iraclie. O probă intensă activitate publicistică. Prezența frecventă în casa familiei Hurmuzaki de la Cernauca, colaborarea cu Aron Pumnul la *Lepturariu*.

Învățător la Stupca, mediator între autorități și țărani revoltați la Șipot, artizanul înființării unui curs de gospodărie casnică la Frătăuți, perceput ca răzvrătit de către episcopul Eugeniu Hacman, pentru cutezanța de a folosi în corespondența oficială grafia latină, autor de poezii răspândite în toate colțurile pământurilor românești din cadrul monarhiei dualiste, amintind, cum observa Livia Grămadă, de Popa Tanda al lui Ion Creangă, purtând în scrierile sale aroma rândurilor lui Ion Neculce, în 1881 obține schimbarea oficială a numelui în Porumbescu.

Încercările nu sunt puține. Moartea, în 1876, a Emiliei și șapte ani mai târziu, a lui Ciprian, dificultatea integrării sociale a lui Ștefan. Compensații – slujirea Bisericii, îndrumarea enoriașilor, corespondența cu Constantin Moraru și cu Mărioara, aprecierile și distincțiile, vizitele în România.

Anul 1895 pare a îndrepta biografia sa către origini. Experiența în administrarea unor parohii dificile îl recomandă pentru egumenia mănăstirii Putna. Martor încercărilor

predecesorului său de a-și păstra poziția, indiferent la luptele ce i-ar pretinde expresii ale ipocriziei, adoarme întru Domnul la 13 februarie 1896.

Dintre scrierile sale, par a fi doar *Amintirile* în calitate de mărturisiri, semințe pentru folosul urmașilor, rod unei existențe în care apostolatul și credința, onestitatea față de sine au un loc esențial.

Nimic nu îl deosebește de lungul șir de preoți ai satelor bucovinene din ultimele două secole. În 1971, împotrivirea sătenilor din Frătăuți la mutarea osemintelor sale în cripta de la Stupca, invocând, potrivit Ninei Cionca, grija că „în vremea Judecării de Apoi, nu ar mai avea cine să ia cuvânt puternic, spre apărarea frătăuțenilor, înaintea Jițului decât Părintele Iraclie „.

Tușe amintind de Ion Creangă. Conștiința națională afirmată în spiritul Cernaucăi. Părinte în forma în care doar un preot poate purta paternitatea. Cucernicul Părinte Iraclie Porumbescu.

Bibliografie:

- Cionca, Nina, 1999, *Scrisorile lui Iraclie Porumbescu*, Editura Ars Docendi, București
- Coșereanu, Valentin, 2017, *Eminescu, Aron Pumnul și Bucovina habsburgică*, Editura Junimea, Iași
- Lesniciuc, Adrian, 2022, *Iraclie Porumbescu și revoluțiile*, Editura Basilica, București
- Leu, Paul, 1978, *Ciprian Porumbescu*, Editura Muzicală, București
- Nistor, Ion, 2004, *Istoria bisericii din Bucovina*, Editura Do/Minor, București
- Porumbescu, Ciprian, 2003, *Puneți un pahar cu vin și pentru mine, note de jurnal și corespondență*, Grupul Editorial Ion Grămadă, Suceava
- Porumbescu, Iraclie, 1978, *Amintiri*, Editura Dacia, Cluj – Napoca
- Vatamaniuc, D.; Hrehor, Constantin, 2010, *Convorbiri sub scara cu îngeri*, Editura Timpul, Iași

ORIENTUL ANTIC, O POVESTE ?

Prof. VIȘAN VIOLETA

Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol

Care dintre noi nu rămâne mut de uimire în fața descoperirilor de urme ale vechilor civilizații, realizate de arheologi, de-a lungul timpului? Aspecte cu privire la viața de zi cu zi, la arhitectura (îndrăzneță, uneori) și la restul elementelor de cultură și civilizație ale Orientului Antic, fascinează și în ziua de azi, deopotrivă, pe cei mici și pe cei mai mari.

Pentru a le lărgi elevilor orizontul și viziunea despre acest loc și timp din istoria omului pe Pământ, pentru a le deschide o panoramă a vremurilor trecute, ori doar pentru a le face cunoștință cu marile evenimente și nume din trecut, dascălii îi însoțesc și-i ghidează în fascinanta călătorie a cunoașterii.

Cum scriau anticii? Ce sunt mumiile? Dar piramidele, ori templele? Cum erau legile sociale sau educația oamenilor din alte timpuri, de mult apuse? Iată doar câteva dintre întrebările ce își găsesc răspunsul în călătoria copiilor în Istorie.

În anul școlar ce tocmai și-a încheiat cursul, elevii clasei a V-a B, sub îndrumarea doamnei profesor Vișan Violeta, și-au dat măsura talentului și pasiunii, reușind prin efortul depus să aducă la lumină cunoștințele dobândite, cu privire la viața cotidiană a unor stăini (în timp și spațiu), a egiptenilor, babilonienilor și altor neamuri pe care le-au cunoscut între copertile cărții.

Munca lor a adus în fața ochilor noștri, momente din viața de zi cu zi a unor familii din Orientul Antic. Toate materialele folosite pentru a împodobi machetele, au fost naturale și

reciclabile: lemn, paie, hârtie. Pentru a le fi admirat efortul depus și talentul (artistic, uneori), de colegi și de cadrele didactice, machetele au fost expuse în spațiile dedicate din școala noastră.

**EXPERIMENT DIDACTIC
ACTIVITĂȚI DIDACTICE ȘI EXTRADIDACTICE
CU ROL DE FORMARE A CUNOȘTINȚELOR ȘTIINȚIFICE DESPRE
LACUL TECHIRGHIOI**

*prof. LUPESCU GIANINA ELENA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Experimentul s-a desfășurat pe parcursul unui întreg an școlar și s-a desfășurat în două etape:

Etapa I - a vizat desfășurarea unor activități didactice organizate în afara școlii și a clasei, ce au avut menirea să stimuleze interesul elevilor față de latura practico-aplicativă a geografiei, dar și activități organizate în sala de clasă cum ar fi: jocuri de memorie, simbolice și logice, jocuri-ghicitori, aplicații digitale, lecții interactive pe calculator.

Etapa a II-a a constat în evaluarea subiecților cu folosirea informațiilor obținute despre lacul Techirghiol pe parcursul întregului an școlar, după ce au avut loc acele activități în afara clasei, dar și în cadrul acesteia. În urma testelor efectuate, toți subiecții au fost notați în funcție de rezultatele obținute, de evoluția pe parcursul tuturor activităților organizate. În urma experimentului s-a constatat un progres semnificativ în orientarea elevilor atât pe hartă, cât și în spațiu.

Între activitățile didactice extrașcolare organizate, reprezentative au fost: vizita la biblioteca orașului, la Complexul Balnear și de Recuperare ”Corpore Sano”, vizita la Grădina Botanică și drumeția pe malul lacului Techirghiol.

Drumeția reprezintă o formă de deplasare de scurtă durată, pe distanțe mici, pe jos, care s-a desfășurat în orizontul local și anume în localitatea Techirghiol.

Scopul acestei drumeții a fost acela de a înțelege mai bine realitatea care îi înconjoară, învățând despre orizontul apropiat, orizontul local dar și despre lacul Techirghiol, apă stătătoare, ce se află pe teritoriul localității natale. Pentru școlarii mici cunoașterea orizontului local unde își trăiesc copilăria, reprezintă temelia însușirii cunoștințelor geografice.

Ținutul natal reprezintă pentru copil imaginea concretă a patriei redusă la dimensiuni accesibile: “Patria e casa noastră/ Și grădina și livada”, unde vede și intuiește toate simțurile, munca și preocupările oamenilor din trecut și prezent, pentru a-și face viața mai ușoară și mai fericită.

În drumeția realizată au fost vizate următoarele obiective:

- să se situeze corect în spațiul imediat, apropiat și local;
- să utilizeze mijloace elementare de orientare (puncte cardinale, alte repere observabile) în spațiul apropiat;
- să observe fauna, vegetația de pe malurile lacului Techirghiol;
- să colecteze informații despre lacul Techirghiol;
- să identifice caracteristicile lacului Techirghiol (nămolul sapropelic și apa sărată);

În realizarea drumeției pe malul lacului, s-a avut în vedere și vizitarea Complexului Balnear și de Recuperare ”Corpore Sano” din localitate, deoarece elevii își vor completa cunoștințele despre proprietățile nămolului și apei sărate ale lacului, vor observa una dintre cele mai moderne și complexe baze de tratament fizio-terapeutic din țară. Timp de o oră elevii au ascultat informațiile oferite de către d-na asistentă și chiar au încercat câteva din procedurile folosite la tratarea bolnavilor. Copiii erau uimiți de tot ceea ce vedeau și și-au manifestat curiozitatea adresând numeroase întrebări asistentei medicale.

Pentru sintetizarea celor observate, am realizat cu elevii câteva discuții referitoare la ceea ce au vizitat, urmând apoi să pună în practică informațiile asimilate sub forma unui text pe baza unor întrebări ajutătoare și a unor creații realizate în aplicația digitală WordArt.

În urma acestei drumeții, elevii vor reuși mai ușor să localizeze anumite elemente din orizontul imediat, apropiat dar și cel local cu ajutorul unor repere și al punctelor cardinale. Pentru formarea noțiunii de orizont, copiii au urmărit linia orizontului dintr-un loc jos, cu vizibilitate redusă, dar și dintr-un loc mai înalt, cu o deschidere largă.

În drumeția organizată pe malul lacului, copiii au primit informații despre modul cum se măsoară nivelul lacului și de ce sunt necesare aceste măsurători. Astfel, un reprezentant al ABADL (Administrația Bazinală de Apa Dobrogea Litoral) a prezentat elevilor întreg complexul de observații efectuate la stația hidrometrică Techirghiol.

După prezentare, a existat o sesiune de ”întrebări și răspunsuri”, copiii adresând numeroase întrebări reprezentantului ABADL despre detaliile măsurătorii de nivel la mira hidrometrică. Elevii lotului experimental au aflat că nivelul apei în Lacul Techirghiol variază în cursul unui an, lucru evidențiat prin măsurătorile zilnice efectuate la miră, precum și cauzele apariției acestei variații. De asemenea, s-a discutat, pe scurt, despre evoluția nivelului lacului din ultimul secol. Copiii au manifestat interes față de acest subiect, asemănând lacul cu un ”organism viu.”

La orele de matematică și explorarea mediului, elevii au demonstrat că au înțeles întregul proces de măsurare a nivelului apei, rezolvând corect cerințele din fișa de lucru. La orele de arte vizuale și abilități practice, copiii au pictat pietrele adunate de pe malul lacului și au realizat picturi reprezentând lacul și utilitatea lui, punând astfel, în practică, ce au învățat despre acest corp de apă.

Copiii au fost informați, la orele de matematică și explorarea mediului, despre numeroasele specii de păsări care tranzitează lacul sau ierneză pe malul lui, despre păsările care sunt pe cale de dispariție și cuibăresc în stufărișul de pe malul lacului Techirghiol (*Branta ruficollis*). Elevii lotului experimental au identificat păsările, care preferă mediul de viață specific lacului printr-un joc, care a urmărit organizarea și reprezentarea datelor. Copiii au coroborat informațiile despre avifauna locală și condițiile de mediu, aceasta fiind o etapă premergătoare pentru studiul elementelor de geografie pe baza coordonatelor.

Vizita la Grădina Botanică din orașul Techirghiol, a avut un rol semnificativ în realizarea educației ecologice. Activitățile educative desfășurate în acest spațiu oferă elevilor oportunitatea de a învăța despre plante, despre habitatele în care trăiesc, despre ceea ce le amenință, despre protejarea și importanța zonelor naturale, lacul Techirghiol făcând parte din Natura 2000, o rețea de zone protejate la nivelul întregii Uniuni Europene.

În cadrul acestor vizite și drumeții, copiii au comunicat impresii și idei pe baza observărilor efectuate, au găsit soluții pentru rezolvarea unor probleme de mediu, și-au adaptat comportamentul la cerințele grupului și au învățat să se comporte adecvat în diferite contexte sociale. Toate activitățile desfășurate au oferit elevilor posibilitatea de a înțelege mai bine ce se petrece cu natura și de a investiga mediul orizontului local.

Bibliografie:

- Bratu, G. – „Aplicații ale metodelor de gândire critică la învățământul primar”, Editura Humanitas, București, 2004
- Dulamă, M. – „Didactica Geografiei”, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 1996.
- Lăpușan, A., Lăpușan Ș. – „Techirghiol, repere monografice”, Editura Ovidius University Press Constanța, 2013
- Mândruț, O.; Furtună, C. – „Geografia României” – ghidul învățătorului, Ed. All, București, 1998.

SĂ-I LĂUDĂM! ZIC.

Prof. VIȘAN VIOLETA

Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol

În fiecare an, Liceul Teoretic ”Emil Racoviță” este invitat să participe la frumosul și unicul concurs ”DOBROGEA - mozaic etnic”, ce pune în valoare cultura Dobrogei. Întrecerea este inițiată și coordonată de Școala Gimnazială ”George Coșbuc”, din localitatea 23 August, județul Constanța.

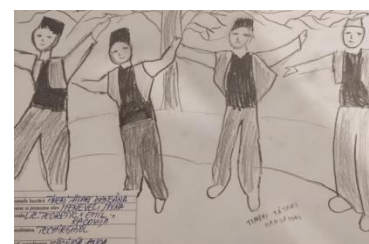
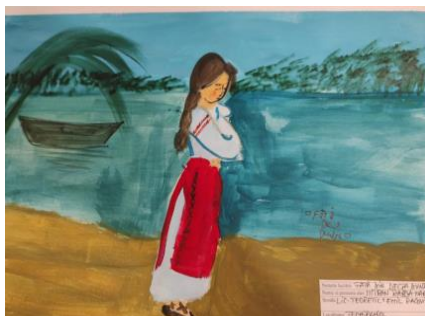
Dobrogea este un teritoriu încărcat de legende și istorie, ce atrage prin peisaje minunate și, mai ales prin multiculturalitate. Aici poți întâlni deopotrivă lăcașuri cult creștine (de rit nou sau vechi), musulmane, evreiești și, cu ocazia diverselor sărbători religioase, te poți bucura de deliciae din târgurile cu diferite produse tradiționale ale diverselor culturi dobrogene.

Creuzetul cultural al Dobrogei, evidențiat de copii, în pregătirea concursului, evidențiază covoarele turcești, nunta dobrogenă, obiceiurile de sărbătoare lipovenești, portul popular al fiecărei culturi, dansuri pline de veselie - doar câteva dintre temele aduse la lumină prin desene, de elevii școlii noastre.

Sub îndrumarea doamnelor învățătoare Stamate Georgiana, Măciucă Anuța, Anton Luminița și a doamnei profesor Vișan Violeta, copiii au surprins prin imagini propriile viziuni asupra colțului de Românie în care trăiesc. Detaliile surprinse prin penel arată că și-au îmbogățit comoara cunoașterii, cu informații noi despre Dobrogea, despre tradițiile și obiceiurile oamenilor lângă care trăiesc.

Cele mai expresive lucrări ale micuților artiști au fost prezentate la expoziția găzduită de organizatorul concursului, Școala Gimnazială ”George Coșbuc”, fiind un prilej de bucurie și mândrie pentru dascăli și părinți.

PROIECTUL ETWINNING „RECICLARE CREATIVĂ. ATELIER DE CREAȚIE”

*prof. Gabriela Cristina Protopopescu
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol
Școala Gimnazială Nr. 1 Eforie Nord*

„Gândește-te la lucrurile din jurul tău și învață să le apreciezi!”

În fiecare zi, oamenii aruncă diferite obiecte la coșul de gunoi în loc să le recicleze. Deșeurile trebuie considerate o resursă ce trebuie valorificată. Prelucrând deșeurile le putem transforma în produse utile. Produsele pot fi realizate din diferite materiale reciclabile: hârtie, carton, materiale textile, lemn, sticlă, material plastic, metal etc. Colectarea selectivă a deșeurilor răspunde necesității protejării mediului înconjurător și sănătății oamenilor. Pentru a beneficia de un mediu curat vom avea în vedere principiul celor 3 R: reducerea, reutilizarea și reciclarea materialelor.

Proiectul *Reciclare creativă. Atelier de creație*” a fost conceput în 26 aprilie 2021, s-a desfășurat în perioada: 28 aprilie - 31 iulie 2021 și a avut ca grup țintă preșcolari și elevi cu vârste cuprinse între 3 – 18 ani, cadre didactice. Au participat parteneri din România și Republica Moldova.

Am conceput acest proiect din respect pentru mediul înconjurător, am stabilit scopurile, obiectivele, competențele, activitățile și modalitățile de realizare, planificarea timpului. Am căutat un partener fondator cu care am colaborat și am îmbunătățit proiectul. Ulterior, am cooptat împreună parteneri cu care ne-am consultat în planificarea / desfășurarea activităților din proiect.

„Proiectele eTwinning cuprind activități pe diferite teme și competențe-cheie, în care sunt implicați doi sau mai mulți profesori și elevii lor.” (*European School Education Platform*)

„Transferul competențelor din sala de clasă în viața reală este facilitat de abilități precum gândirea critică, creativitatea, lucrul în echipă etc.”

Implicarea elevilor în acest proiect a dus la dezvoltarea competențelor-cheie: competențe de bază în științe și tehnologii, competența digitală, competențe sociale și civice, a învăța să înveți, sensibilizare culturală și exprimare artistică, spirit de inițiativă și antreprenariat.

Obiectivele proiectului:

- formarea de abilități și deprinderi practice în scopul realizării unor produse utile;
- dezvoltarea creativității și originalității prin activități practice;
- promovarea lucrului în echipă și colaborarea între elevi și școli;
- formarea unui comportament pozitiv ecologic de protejare a mediului.

Procedura de lucru:

Partenerii din cadrul proiectului au folosit diferite instrumente informatice / de tip software pentru a comunica, au realizat activități colaborative la distanță cu elevi și cadre didactice din țară sau din alte țări.

Cadrele didactice au colaborat și au comunicat prin intermediul eTwinning – TwinSpace în vederea planificării activităților desfășurate în cadrul proiectului. Colaborarea s-a realizat prin intermediul forumului sau prin alte mijloace de comunicare online.

Atât eu cât și ceilalți parteneri implicați în proiect, am luat la cunoștință, am respectat și protejat datele personale ale elevilor și drepturile de autor ale creațiilor realizate. Fiecare participant în proiect și-a însușit regulile de conduită – neticheta!

Proiectul a propus elevilor activități distractive pentru petrecerea timpului liber. Reciclând obiectele vechi pe care nu le mai doreau, cu puțină imaginație au creat / confecționat altele noi folosind diferite tehnici de lucru.

Câteva dintre *ideile creative* de reciclare:

- obiecte decorative pentru masa de Paști; suporturi pentru lumânări;
- linguri de lemn pictate; obiecte de podoabă (bijuterii);
- suporturi pentru instrumente de scris;
- felicitări; colaje; măști, jucării, sporul casei etc.

Elevii au realizat produsele din cadrul proiectului, atât la orele de curs, la disciplina Educație tehnologică și aplicații practice, dar și în cadrul activităților extrașcolare.

În cadrul activităților desfășurate, elevii și-au valorificat ideile creative, au fost responsabili, au empatizat, au cooperat în scopul îndeplinirii sarcinilor.

Rezultate: expoziții cu obiectele decorative / produsele realizate din diferite materiale reciclabile, logo-uri, colaje, afișe, postere, fotografiile ale produselor realizate, prezentări PowerPoint etc.

Activitățile și / sau rezultatele lor au fost încărcate pe platforma Etwinning – TwinSpace.

Diseminarea s-a realizat pe parcursul derulării proiectului prin prezentări de proiecte, ateliere de lucru, expoziții, exemplu de bune practici etc. pe platforma Etwinning – TwinSpace, pe platforma / pagina școlii.

Obs. O parte din creațiile elevilor au fost selectate în vederea participării la diferite concursuri artistice.

Câteva dintre creațiile elevilor participanți la activitățile din cadrul proiectului:

Iulia Andreea B., cls. a VII-a A
L.T.E.R. Techirghiol

Andreea Viorica C., cls. A VII-a B
L.T.E.R. Techirghiol

Sermin A.
Cătălin Dumitru P.
Alexandru A.
Daniela Stefania M.
cls. A VII-a B, L.T.E.R. Techirghiol

Sebastian M., clasa a VIII-a B, Școala Gimnazială Nr. 1 Eforie Nord

Gabriela S., (a VII-a A)

Mario O., (a VII-a B)

Scoala Gimnazială nr. 1 Eforie Nord

Sporul casei, clasa a V-a A, Școala Gimnazială Nr. 1 Eforie Nord

Descoperă frumusețea florilor din hârtie reciclată - Tehnica Origami

Principiul celor 3 R: reducerea, reutilizarea,
reciclarea materialelor

Redu consumul

Reutilizează

Reciclează

Câteva dintre impresiile cadrelor didactice:

Prof. Gabriela-Cristina Protopopescu, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, Techirghiol și Școala Gimnazială nr. 1 Eforie Nord – Administrator proiect

Am creat acest proiect din dorința de a dezvolta sentimentul de responsabilitate și atitudinea pozitivă a elevilor față de mediul înconjurător, pentru a forma deprinderi și abilități practice, pentru a dezvolta creativitatea și imaginația lor. Am oferit elevilor informații prețioase, i-am încurajat și îndrumat în realizarea creațiilor artistice.

Elevii s-au implicat cu entuziasm în acest proiect, au colaborat și comunicat mai ușor între ei, și-au împărtășit ideile, și-au îmbogățit cunoștințele, și-au asumat responsabilități, au lucrat cu entuziasm, au fost creativi și inventivi.

Am colaborat foarte bine cu partenerii implicați în organizarea activităților desfășurate în cadrul proiectului. Comunicarea a fost asertivă, proiectul a fost apreciat atât de elevi cât și de parteneri. Consider că a fost o experiență minunată atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice implicate în acest proiect!

Prof. Alina Stratan, Gimnaziul Ciulucani, satul Ciulucani, raionul Telenesti, Republica Moldova – Administrator proiect

„Acest proiect a fost așa numit-ul „Proiectul Start” pe această platformă, primul proiect și primul succes. Prin acest proiect s-a văzut cât de creativi și ingenioși sunt copiii. Au creat lucruri

minunate și desigur am rămas plăcut surprinsă de aceasta. A fost un proiect interesant și creativ. Bravo la toți! ”

Prof. Claudia Bulzan, Școala Gimnazială „Mihai Peia” Reșița, jud. Caraș-Severin

„Sunt recunoscătoare inițiatorilor proiectului pentru faptul că au acceptat și încurajat participarea mea și a elevilor mei la acest interesant, creativ și educativ proiect. A fost o mare bucurie pentru noi să trăim această experiență atât de frumoasă pe care o considerăm ca fiind oportunitatea de care aveam nevoie pentru a arăta și altora că putem învăța jucându-ne, fiind creativi și protejând mediul. Felicităm organizatorii și suntem nerăbdători să colaborăm și cu alte ocazii.”

Prof. Valentina Roșu, Școala Matca / CNAE Tecuci, jud. Galați

„Elevii mei au fost peste așteptări! Au confecționat obiecte decorative ca „sporul casei”, recipiente pentru creioane și decorațiuni de grădină, jucării și flori, vase și ghivece nonconformiste.

A fost ultimul an în care am lucrat împreună, așa că și-au manifestat în acest fel și aprecierea pentru mine ca om. M-a uimit și maturitatea cu care au refuzat colaborarea online (mi-au spus: „Doamna profesoară, suntem oboseți de atâta școală online”), preferând să confecționeze produse. Vă aștept la noi colaborări în etwinning. O vară frumoasă, dragi colegi!”

Bibliografie:

<https://school-education.ec.europa.eu/ro/etwinning>

https://www.edu.ro/sites/default/files/DPC_31.10.19_consultare.pdf

<https://school-education.ec.europa.eu/ro/etwinning/projects/reciclare-creativa-atelier-de-creatie>

<https://twinspace.etwinning.net/178084>

ZIUA MONDIALĂ A PĂMÂNTULUI SĂRBĂTORITĂ LA VULCANII NOROIOȘI

*Lupescu Delia Maria, clasa a VI-a B
Prof. LUPESCU GIANINA ELENA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Mă numesc Pământ, dar unii oameni îmi mai zic și Terra. Pentru un om, ar trebui să fiu foarte bătrân. Chiar am aflat de la ei că m-am născut în ziua de 22 APRILIE, în urmă cu milenii...

O zi atât de importantă am sărbătorit-o printr-o excursie la Vulcanii Noroioși.

De ce această alegere? Pentru că ei reprezintă un loc unic în România, o rezervație geologică și botanică, o arie protejată ce se desfășoară pe aproximativ 30 de hectare, în județul Buzău.

După o călătorie de câteva ore prin Dobrogea și Câmpia Bărăganului, peisajul se schimbă. Intrăm în Subcarpații de Curbură. Admirăm peisajul mult așteptat și ajungem, parcă mai repede decât ne-am fi așteptat, în comuna Berca, unde sunt localizați Vulcanii Noroioși de la Păcelele Mari și Păcelele Mici.

Se numesc așa după aspectul conic și constituția materialului din care sunt alcătuiți. Localnicii i-au numit „pâcle” sau „fierbători” datorită zgomotelor ciudate (ca niște pocnitori) pe care le scot gazele, când scapă de noroiul care clocotește în craterelor formate.

Dar cum se formează acești vulcani noroioși? Ei sunt creația gazelor naturale care, în drumul lor spre suprafață, trec printr-un sol argilos, iar împreună cu apa din pânza freatică formează noroiul, care este împins la suprafață. În contact cu aerul, acesta se usucă și formează structuri conice asemănătoare vulcanilor.

Vulcanii noroioși se găsesc pe un platou sterp, sărătuos, plin de crăpături de uscare, cu numeroase șanțuri, rigole și ravene formate prin eroziune, de șuvoaiele de apă, provenite din precipitații.

Peisajul vulcanilor noroiși cu cratere mai mari și mai mici, cu bule de gaze ce scot noroiul rece spre suprafață cu miros de sulf, ne-a fascinat, demonstrându-ne că sunt o minune naturală ce merită vizitată și explorată.

Bibliografie:

Posea, G., Bodan, O. Zăvoianu, I. - ,, Geografia României”, Editura Academiei Române, București, Volumul IV, 1992

DOBROGEA

*Ungureanu Andreea Denisa-Clasa a VI-a A
Prof. VĂLEANU ADELAIDA INGRID
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Oh ,mare țară dragă!
Îngenunchiați prin vremuri să răzbată
Prin ulcior apa curgând
Ca în vremurile de demult.

Prin Dobrogea la Nistru
O mamă ne unește
O,dulce Românie! la ceas de rugăciune
Noi pașnici te-am sortit!

Ne spune Herodot ca în vechime
„Un împărat persan a dat de tine!”
Romanii și-au trimis a lor poet
Să-i cânte mării un duet.

Și-au dus cu cinste crucea lor de piatră
Ai tăi întâi creștini cu vlagă
Dar vântul semilunii te-a găsit
Sub iataganul de spahii te-ai prăbușit...

PRIMĂVARA CEA FRUMOASĂ

*Hanganu Valeriu Andrei-Clasa a III-a B
Prof. învă. primar Stamate Georgiana Victoria
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

A sosit primăvara cea frumoasă! Vremea cea caldă și blândă se joacă cu vântul cel domol printre crengile copacilor împodobiți cu cerceuși gingași și verzi. Soarele mângâie atent pământul umed și negru cu câteva raze aurii care au ieșit curajoase dintre norii pufoși.

Prin grădini și prin păduri au răsărit ghioceii cei gingași. Ei așteaptă emoționați vesele albine cu care să murmure cântece vesele.

Stoluri de păsări se grăbesc spre cuiburile lor călduroase ca să depună ouă ca niște perle albe. Animalele se dezmoțesc vesele pe mușchiul moale al pământului, apoi se plimbă curioase pe cărările umede. Insectele mici dansează printre firicelele subțiri de iarbă proaspătă bucurându-se de aerul proaspăt al primăverii.

Oamenii fac treabă prin grădinile îmbrăcate în haine de sărbătoare. Ei cultivă flori multicolore, apoi au grijă de straturile de legume. Copiii zburdă veseli prin curți, sub privirea curioasă a norilor plimbăreți.

Simt că se face cald în grădini, în parcuri și în inimile celor care iubesc strălucirea blândă a soarelui de primăvară!

PRIMĂVARA

*Țurcanu Ana Maria Clasa a III-a B
Prof. învă. primar Stamate Georgiana Victoria
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

În sfârșit a sosit primăvara cea veselă!

Vremea este foarte caldă și soarele strălucitor luminează pe cerul albastru. Vântul suflă lin printre florile parfumate și delicate. Razele blânde ale astrului fiebinte mângâie pământul îmbrăcat în haina cea nouă.

Iarba cea de smarald răsare îndrăzneț din pământul umed și negru. Florile parfumate se înalță spre cerul ca de azur. Frunzele fragede ale copacilor îmbracă timide copacii.

Stoluri de păsări călătoare se întorc la cuiburile vechi pentru că trebuie să își depună ouăle albastre. Animalele se întind pe salteaua moale de iarbă. Insectele dansează vesele printre florile gingașe sau se strecoară printre firele de smarald în joaca lor.

Oamenii încep să planteze flori minunate și îngrijesc tinerii copăcei. Aceștia se îmbracă în haine mai subțiri și pornesc în plimbări lungi. Ei nu uită însă că trebuie să muncească în grădini, să grebleze și să taie via.

Copiii adună florile parfumate, se joacă în iarba verde. Ei își petrec zilele ocrotind plantele minunate, fac case pentru păsări mici și se cațără în copacii înverziți.

Eu simt la începutul primăverii o mare bucurie pentru că totul a revenit la viață!

OTRĂVURI ÎN ANTICHITATE

*Olăriță Anamaria și Rotaru Maria Cristina- clasa a XI-a A
prof. coordonator BANZEA EUGENIA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol*

Istoria otrăvirii este unul dintre cele mai mari capitole ale istoriei umane, în care curiozitatea și geniul, descoperirile științifice și cunoștințele empirice se împletesc cu intrigile, crimele, politica, tragediile personale ale notabilităților, războaiele și dezastrele naturale. Cunoașterea substanțelor toxice este probabil la fel de veche ca și omenirea.

Referirea la otravă este prezentă în toate civilizațiile antice. Ea este reprezentată de la hieroglifele egiptene timpurii până la tratatele scriitorilor greci, eleni și romani. Referința sa istorică apare atât în mod anecdotic, cât și în mod deliberat în cadrul studiului medicinei, al dreptului și al istoriei naturale. De la utilizarea sa observată în vânătoare și războaie de către națiuni tribale "sălbatică" precum scitii, celții și ibericii până la intrigile dinastice "sophisticate" ale regilor persani și eleni, otrava a jucat un rol. În politica orașelor-stat și în codurile juridice ale Greciei, până la conspirațiile, asasinările și procesele judiciare ale Romei republicane și ale Romei imperiale, otrava a fost mereu prezentă.

Roma antică

În Roma patriarhală și misogină, otrăvurile erau asociate cu o serie de conspirații semnificative (în epoca republicană și imperială), cu anumite evenimente întreprinse de forțe întunecate care erau asociate în mare parte cu indivizi nesuferiți, printre care se numărau nelegiuiți îndrăzneți, uzurpători și, adesea, femei. Cunoașterea otrăvurilor a atins tărâmul tabuurilor religioase și aproape că a căpătat caracteristicile vrăjitoriei medievale.

Din fericire, documente scrise au rămas din era antică pentru a fi descoperite de către cercetătorii moderni, astfel putem afla substanțele toxice folosite în Roma antică.

Cerussa - Acest cuvânt, în latină, înseamnă "zahăr de plumb". După cum sugerează în mod amenințător, cerussa consta în așchii de plumb alb care erau dizolvate în oțet. După ce acest lichid era uscat, era pisat în turte - pentru a fi aplicat pe față ca agent de albire. Plumbul, desigur, este otrăvitor - iar romanii erau foarte conștienți de acest fapt. Plumbul este un element chimic cu simbolul Pb. Este un metal greu care este mai dens decât majoritatea materialelor obișnuite. Plumbul este moale și maleabil și are, de asemenea, un punct de topire relativ scăzut. Intoxicația cu plumb, cunoscută și sub numele de plumbism și saturnism, este un tip de otrăvire cu metale provocată de prezența plumbului în organism. Creierul este cel mai sensibil. Simptomele pot include dureri abdominale, constipație, dureri de cap, iritabilitate, probleme de memorie, infertilitate și furnicături la nivelul mâinilor și picioarelor.

Cinabru - Cinabru este un alt nume pentru această combinație chimică tulburător de periculoasă: sulfură de mercur roșu. Cinabru este o formă de sulfură de mercur (II) (HgS) de culoare roșie cărămizie sau cărămizie strălucitoare. Este cel mai frecvent minereu sursă pentru rafinarea mercurului elementar și este sursa istorică a pigmentului roșu strălucitor sau cărămiziu numit vermilion și a pigmentilor roșii de mercur asociați. Simptomele otrăvirii cu mercur depind de tipul, doza, metoda și durata de expunere. Acestea pot include slăbiciune musculară, coordonare deficitară, amorțeală la nivelul mâinilor și picioarelor, erupții cutanate, anxietate, probleme de memorie, probleme de vorbire, probleme de auz sau probleme de vedere.

Grecia antică

Grecii și romanii antici, care rareori se puteau pune de acord asupra a ceva, erau amândoi maestri ai toxinelor, dar, bineînțeles, au ales agenți diferiți.

Cucuta de apă - Toxina cea mai frecvent utilizată în Grecia era cucuta de apă, o plantă din familia morcovilor. Cicoarea otrăvitoare conține coniină și unii alcaloizi otrăvitori similari și este otrăvitoare pentru toate mamiferele (și multe alte organisme) care o consumă. Intoxicația a fost raportată la bovine, porcine, ovine, caprine, măgari, iepuri și cai. Ingerarea a mai mult de 150-300 miligrame de coniină, aproximativ echivalentul a șase-opt frunze de cucută, poate fi fatală pentru oamenii adulți. Semintele și rădăcinile sunt, de asemenea, toxice, mai mult decât frunzele. În timp ce toxicitatea cucutei rezultă în primul rând din consum, otrăvirea poate rezulta, de asemenea, din inhalare și din contactul cu pielea. De fapt, cucuta acționează ca un paralizant care ține mintea trează. Ea distruge mușchii și apoi oprește sistemul respirator, astfel încât moartea survine prin asfixiere în stare de veghe.

Arsenul - Dioscoride, un medic grec de la curtea împăratului roman Nero, a descris arsenicul ca fiind o otrăvă în secolul I. Printre proprietățile sale ideale pentru utilizări sinistre se numărau lipsa de culoare, miros sau gust atunci când era amestecat în mâncare sau băutură și răspândirea sa omniprezentă în natură, ceea ce îl făcea ușor accesibil tuturor claselor sociale. Simptomele otrăvirii cu arsenic erau dificil de detectat, deoarece puteau imita otrăvirea alimentară și alte afecțiuni comune. Nu putea exista niciun dubiu cu privire la eficacitatea arsenicului ca o singură doză mare, care provoca crampe abdominale violente, diaree și vărsături, urmate adesea de moartea prin șoc.

Aconitina - Este o neurotoxină și cardiotoxină puternică care provoacă o depolarizare persistentă a canalelor de sodiu neuronale în țesuturile sensibile la tetrodotoxină. Afluxul de sodiu prin aceste canale și întârzierea repolarizării lor crește excitabilitatea acestora și poate duce la diaree, convulsii, aritmie ventriculară și deces. Simptomele marcate pot apărea aproape imediat, de obicei nu mai târziu de o oră, iar "în cazul unor doze mari, moartea este aproape instantanee". Moartea survine de obicei în decurs de două până la șase ore în cazul intoxicațiilor fatale. Semnele inițiale sunt gastrointestinale, incluzând greață, vărsături și diaree. Acestea sunt urmate de o senzație de arsură, furnicături și amorțeală la nivelul gurii și al feței, precum și de arsură în abdomen. În intoxicațiile grave, apare o slăbiciune motorie pronunțată și senzațiile cutanate de furnicături și amorțeală se extind la nivelul membrelor.

Egiptul antic

Se crede că egiptenii au ajuns să cunoască și elemente precum antimoniul (stibiu), cuprul, arsenicul brut, plumbul, opiul și mătrăguna (printre altele), care sunt menționate în papirusuri. Se crede acum că egiptenii au fost primii care au stăpânit distilarea și au manipulat otrava care poate fi recuperată din sămburii de caise. Se spune că Cleopatra s-ar fi otrăvit cu un aspidă după ce a auzit de moartea lui Marc Antoniu. Înainte de moartea ei, se spune că ar fi trimis multe dintre servitoarele sale să acționeze ca cobai pentru a testa diferite otrăvuri, inclusiv belladonna, măselariță și semintele arborelui de stricnină.

Mătrăguna - Deoarece mătrăguna conține alcaloizi tropanici halucinogeni deliranti și pentru că forma rădăcinilor lor seamănă adesea cu figuri umane, ele au fost asociate cu ritualuri magice de-a lungul istoriei, inclusiv cu tradițiile păgâne contemporane actuale, cum ar fi Wicca și Odinismul. Toate speciile de Mandragora conțin alcaloizi foarte activi din punct de vedere biologic, în special alcaloizi tropanici. Alcaloizii fac ca planta, în special rădăcina și frunzele, să fie otrăvitoare, prin efecte anticolinergice, halucinogene și hipnotice. Proprietățile anticolinergice pot duce la asfixiere.

Opiul - Este un latex alcătuit dintr-un amestec de substanțe toxice cu proprietăți narcotice. Opiul este extras prin incizarea capsulelor imature ale unor specii de mac și este întrebuințat ca somnifer, calmant, analgezic și stupefiant.

Kohl - Unul dintre cele mai faimoase ingrediente cosmetice din antichitate, kohl era obținut prin zdrobirea sulfurii de plumb în particule fine. Acesta este încă un caz în care plumbul - o substanță extrem de otrăvitoare - a ajuns în preparatele cosmetice. Componentele kohl-ului în Egipt

erau multe și unele destul de rare și scumpe. Principalul ingredient era galena sau sulfura de plumb, un mineral metalic. Probabil pentru cei bogați, acesta avea și pietre prețioase măcinate, inclusiv rubine, smaralde și perle. De asemenea, conținea ierburi medicinale de neem, șofran și fenicul.

China antică

A cincea zi a celei de-a cincea luni sau Duanwu în folclorul chinezesc antic simboliza începutul verii. Această zi cunoscută și sub numele de "Ziua dublă 5" era considerată una dintre cele mai nefaste și periculoase zile ale anului. Acest lucru se datora faptului că atunci începeau să apară toate animalele și insectele otrăvitoare. Ziua "Dublu cinci" era, în plus, văzută ca fiind cea mai fierbinte zi și se credea că arșița va provoca boli. Chinezii antici credeau că singura modalitate de a combate otrava era cu otravă, iar un mod în care credeau că se pot proteja în această zi era să bea vin realgar, care conține sulfură de arsenic, un alt obicei susținea că anticii chinezii ar trebui să amestece mercur (cinabru) cu vin sau să folosească otrava Gu pentru a combate aceste creaturi.

Gu - a fost o otravă pe bază de venin asociată cu culturile din sudul Chinei, în special cu Nanyue. Prepararea tradițională a otravei gu presupunea sigilarea mai multor creaturi veninoase (de exemplu, miriapod, șarpe, scorpion) într-un recipient închis, unde acestea se devorau între ele și se presupune că își concentrează toxinele într-un singur supraviețuitor, al cărui corp era hrănit de larve până la consum. Ultima larvă supraviețuitoare deținea otrava complexă. Gu era folosită în practicile de magie neagră, cum ar fi manipularea partenerilor sexuali, crearea de boli maligne și provocarea morții.

Concluzii

Deși oamenii din antichitate nu înțelegeau pe deplin știința, chimia și reacțiile particulare ale acestor toxine, ei le atribuiau de obicei unor lucruri supranaturale, cum ar fi vrăjitoria și miracolele religioase. Este interesant de văzut cum priveau și apreciau compușii pe care noi îi considerăm acum ca fiind de notorietate și pe care îi evităm din abundență pentru siguranța noastră, fiind suficient de dezvoltăți pentru a ști exact ce fac aceste toxine.

Bibliografie

- The gentle art of poisoning, Meek, WJ, JAMA. 158:335-339 (1955).
- Toxicology, The Basic Science of Poisons, 5th ed. Klaassen, CD. Casarett and Doull, McGraw-Hill, NY, 1996.
- Clinical Toxicology of Commercial Products, 5th ed., Gosselin, RE, Smith, RP and Hodge, HC. , Williams and Wilkins, Baltimore, 1984.
- https://en.wikipedia.org/wiki/Five_Poisons
- https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_poison
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Lead>
- [https://en.wikipedia.org/wiki/Gu_\(poison\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Gu_(poison))
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Mandrake>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Conium_maculatum
- https://en.wikipedia.org/wiki/Mercury_poisoning
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Cinnabar>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Lead_poisoning

ELEVI CU CARE NE MÂNDRIM!

prof. BANZEA EUGENIA
coordonator de proiecte și programe educative

În anul școlar 2022- 2023 elevii Liceului Teoretic “Emil Racoviță” Techirghiol au participat la diverse competiții școlare de specialitate sau activități extracurriculare și extrașcolare cuprinse în calendarele activităților educative, rezultatele lor ne-au determinat să ne simțim mândri, astfel:

OLIMPIADE ȘI CONCURSURI DE SPECIALITATE

Olimpiada Națională de **Educație Tehnologică-etapa județeană**

Premiul I - Florescu Mihai Radu (99 p)- clasa a VI-a C

Premiul II - Nedelcu Daria Cristina (80 p)- clasa a V-B

Mențiune – Haidău Sara Maria (85 p)- clasa a VI-a a

Olimpiada Națională de **Educație Tehnologică- etapa națională**

Diplomă de participare: Florescu Mihai Radu -clasa a VI-a C

prof. coordonator: Protopopescu Cristina Gabriela

Olimpiada Națională de **Limba și literatura română- etapa județeană**

Premiul II - Lupescu Delia Maria- clasa a VI-a B

prof. coordonator, :Stan Irina

Concurs județean de geografie- **Geo+**

Mențiune: Hreniuc Antonio Gabriel -cls. a XII-a A

prof. coordonator: Dimu Elena

**CONCURSURI JUDEȚENE, REGIONALE, NAȚIONALE CUPRINSE ÎN
CALENDARELE ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE**

✚ Concurs de dans “**Dansez pentru mare-Dansez pentru sănătate**” C.A.E.J. 2023, pag. 1, poziția 1 inițiat de Inspectoratul școlar Constanța și C.J.R.A.E., jud. Constanța-**secțiunea majorete -faza regională:**

Premiul II- echipa formată din elevele: **Dumitru Miruna, Izet Deria, Lupescu Delia Maria, Odă Izabela Gabriela și Vrânceanu Amalia Gabriela**

prof. coordonator: consilier școlar psih. Matei Alexandra și coregraf Eliza Pădeanu

✚ “**Șahul ca o poveste**” C.A.E.J. 2023, pag. 5, poziția 67 inițiat de C.J.R.A.E. jud. Constanța-**domeniul sportiv -faza județeană:**

Mențiune- Isleam Mert, Meravi David Eren(III A) și Mihalache Anastasia, Sima Alexandru(III B)

prof. coordonatori: consilier școlar psih. Matei Alexandra,
p.î.p. Stamate Georgiana Victoria
p.î.p. Neagu Mihaela

- ✚ **“Dobrogea mozaic etnic”** C.A.E.J. 2023, pag. 2, poz. 23 inițiat de Școala Gimnazială George Coșbuc 23 August, jud. Constanța-**domeniul cultural artistic, folclor -faza județeană:**
Premiul I- secțiunea poezie-**Ungureanu Andreea Denisa**(VI A)
Mențiune- secțiunea selfie-**Urs Alexandru Ilie**(VIII B)
 prof. coordonator: Văleanu Adelaida Ingrid
- ✚ Concurs județean de creație plastică **“Familia universul copilăriei”** C.A.E.J. Buzău 2023, poz. 443, inițiat de Școala Gimnazială Nr.6 Râmnicu Sărat, jud. Buzău-**secțiunea creații plastice/literare- “Poveste de familie”- -faza județeană:**
Premiul I- Căpățână Andreea Beatrice(VC)
Premiul II- Anastașopol Melek(VC)
Premiul III- Nistor Ștefania Alexandra(VC)
Mențiune- Vieru Cristina Mihaela(VC)
 prof. coordonator: Vișan Violeta Virginia
- ✚ Concurs județean de creație literară **“Eminescu, un factor de echilibru al culturii”** C.A.E.J. Vâlcea 2023, inițiat de Liceul **“Constantin Brâncoveanu”**- jud. Vâlcea -**faza județeană:**
Premiul I- secțiunea poezie-**Tiron Liviu Adrian**(X A)
 prof. coordonator: Airinei Mihaela
- ✚ Concurs județean de activități sportive **“Campioni în sport și sănătate”**, inițiat de Liceul Teoretic **“Carmen Sylva” Eforie Sud-** jud. Constanța -**faza județeană:**
Premiul I- secțiunea tenis de masă-**Tiron Liviu Adrian**(X A)
Premiul II- secțiunea șah-**Brăteanu Andrei Octavian**(IX A)
Premiul III- **echipa de fotbal ciclul liceal**
 prof. coordonatori: Isleam Narcis și Crețu Alexandru
- ✚ Concurs interjudețean de creație plastică **“Tradiții prin ochii preșcolarului de azi- Tradiții și obiceiuri de Paști”** C.A.E.R.I. 2023, pag. 9, poziția 429 inițiat de Grădinița cu Program Prolungit “Căsuța Bucuriei” Nr. 11 Brașov, jud. Brașov-**secțiunea creații plastice(pictură și colaj) -faza interjudețeană:**
Premiul I- Regep Larisa (II B -p.î.p. Rîmbu Cristina), **Eșanu Bianca Elena** (III B -p.î.p. Stamate Giorgiana Victoria), **Bruno Anna Maria**(I C-p.î.p.-Bucur Ionela), **Hodorog Adriana Daniela** (IV C -p.î.p. Șerban Monica-Andreea), **Mihalache Ianis** (I B -p.î.p. Lupescu Maria), **Isac Darius (CPA-** p.î.p Niculescu Viorica)
Premiul II- Alexa Darius(II B -p.î.p. Rîmbu Cristina), **Nițu Andy**(III B -p.î.p. Stamate Giorgiana Victoria), **Gheorghe Ana Maria Elena**(I C-p.î.p.-Bucur Ionela), **Ginara Eduard** (IV A-p.î.p Lupescu Gianina Elena), **Costea Evelina**(II C-p.î.p. Dragomir Mihaela Geanina), **Șerban Ioana Ștefania** (IV C -p.î.p. Șerban Monica-Andreea), **Ungureanu Filip**(III A-p.î.p. Neagu Mihaela), **Vasile Alessia Maria** (I B -p.î.p. Lupescu Maria), **Ismail Șain(CPA-** p.î.p Niculescu Viorica), **Șerban Tudor Andrei** (II A-p.î.p Simula Elena Mariana)
Premiul III- Constantin Crina Andreea(III B -p.î.p. Stamate Giorgiana Victoria), **Catargiu Maya Andrada**(I C-p.î.p.-Bucur Ionela), **Ginara Eduard**(IV A-p.î.p Lupescu Gianina Elena), **Ali Ayan**(II C-p.î.p. Dragomir Mihaela Geanina), **Avrămuță Eliza Anamaria**(III A-p.î.p. Neagu Mihaela), **Grădinaru Luca**(II A-p.î.p Simula Elena Mariana)
Mențiune-Smoc David(II C-p.î.p. Dragomir Mihaela Geanina)
Premiul special-Stan Ioana(II B -p.î.p. Rîmbu Cristina), **Crețu Dayan**(IV C -p.î.p. Șerban Monica-Andreea), **Beldiman David Andrei** (II A-p.î.p Simula Elena Mariana)
 prof. coordonator: Simula Elena Mariana

- ✚ Concurs regional de arte vizuale **“Copilul artist-Atelierul de creație”** C.A.E.R.I. 2023, pag. 14, poziția 677 inițiat de Școala Gimnazială Nr. 1 Eforie Nord, jud. Constanța-**secțiunea creații plastice (pictură și colaj) și secțiunea felicitare -faza regională:**
Premiul I- Grigore Bianca(CP C-p.î.p. Grigore Nicoleta Claudia
Premiul II- Jeciu Erica Ioana(V B –prof. Protopopescu Cristina Gabriela);**Osman Esma**(CPA- p.î.p Niculescu Viorica); **Stan Giulia Ștefania**(I B -p.î.p. Lupescu Maria); **Băisan Patricia** (IV A-p.î.p Lupescu Gianina Elena); **Nicolae Sofia Maria** (IV B-p.î.p Măciucă Ancuța)
Premiul III- Nițu Andy(III B -p.î.p. Stamate Georgiana Victoria); **Ciofîrdel Irina Andreea** (II A-p.î.p Simula Elena Mariana)
Mențiune-Vacea Katrina(III A-p.î.p. Neagu Mihaela)
- ✚ Festival concurs interjudețean de folclor **“Dobroge...plai de dor”** C.A.E.R.I. 2023, pag. 14, poziția 680 inițiat de Liceul Teoretic Negru Vodă, jud. Constanța-**secțiunea interpretare – solist începător:**
Mențiune- Geangu Andrada Maria(IV B)
prof. coordonatori: Palas Natalia și p.î.p Măciucă Ancuța
- ✚ Sesiune de comunicări științifice **“Fizica, Chimia, Biologia-Științe ale naturii”** C.A.E.R.I. 2022, pag. 8, poziția 363 inițiat de Liceul Teoretic “Nicolae Iorga” Brăila, jud. Brăila-**faza regională-secțiunea PPTX:**
Premiul II: Rotaru Maria Cristina și Olăriță Anamaria(XI A)
Mențiune: Asăvoaei Alexandru și Năstase Adrian Marius(IX A)
prof. coordonator: Banzea Eugenia
Premiul special: Șerban Bogdan Alexandru și Zaharia Claudiu Gabriel–clasa a IX-a A
prof. coordonator: Lazăr Nicoleta
- ✚ Concurs național de protecție civilă **“Prietenii pompierilor”** C.A.E.N. -cu finanțare O.M.E. nr,361/31.01.2023 pag. 1, poziția 5 inițiat de M.E.N, I.S.U., M.A.I. și S.N.C.R.R. - **faza județeană:**
Premiul III- echipaj format din elevii: **Dinu Mihai, Mireuță Luca, Țițimeaua Ianis**(VII C), **Tănase Darius, Stancu Robert Cristian, Curtsemi Hakan** (VII A), **Dinică Bogdan Nicolae, Mitrache Gigi David** (IX B)
prof. coordonator: Crețu Alexandru
- ✚ Concurs național de protecție civilă **“Cu viața mea apăr viața”** C.A.E.N. -cu finanțare O.M.E. nr,361/31.01.2023 pag. 1, poziția 5 inițiat de M.E.N, I.S.U., M.A.I. și S.N.C.R.R. - **faza județeană:**
Premiul II- echipajul format din elevii: **Barbazan George Andrei, Năstase Adrian Mariu, Șerban Bogdan Alexandru și Zaharia Claudiu Gabriel** (IX A)
prof. coordonator Crețu Alexandru și prof. însoțitor Amet Aihan
- ✚ Concurs național **“Mesajul meu antidrog”** inițiat de Agenția Națională Antidrog –**ediția XX-faza județeană:**
Mențiune- secțiunea spot- **Năstase Adrian Mariu, Șerban Bogdan Alexandru** (IX A)
prof. coordonator: consilier școlar psih. Matei Alexandra

CONCURSURI SPECIFICE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR (cunoștințe generale)

- ✓ *Concursul Județean de Limba și literatura română „Comorile condeiului”- ediția a IX-a- etapa județeană:*

Premiul I-Durac Natalia Elena (IV A)

prof. coordonator-p.î.p. Lupescu Gianina Elena

Premiul II –Caitul Ilma Nasia; Premiul III-Nițu Andy (III B)

prof coordonator -p.î.p. Stamate Georgiana Victoria

Premiul III-Popa Mihai Cristian (IV A)

prof. coordonator-p.î.p. Lupescu Gianina Elena

- ✓ *Concursul Județean de matematică „Amicii isteți”- organizat de I.Ș.J Constanța- ediția a V-a -etapa județeană:*

Premiul III-Samoilă Eric- Cristian (I B)

prof. coordonator-p.î.p. Lupescu Maria

Mențiune- Mușat Andreea (CPB)

prof. coordonator-p.î.p Burlacu Adina Magdalena

- ✓ *Concursul Județean de matematică „Euxin Math”-etapa județeană*

Mențiune- Caitul Ilma Nasia (III B)

prof coordonator -p.î.p. Stamate Georgiana Victoria

Mențiune- Buzdugan Victor (IV A)

prof coordonator -p.î.p. Lupescu Gianina Elena

- ✓ *Concursul Școlar Național de Competență și Performanță Comper organizat de Fundația pentru Științe și Artă susținut online la :*

• *Limba și literatura română-etapa națională*

Premiul I-Catană Eva-Maria(I B)

Premiul II-Samoilă Eric- Cristian(I B)

Premiul III- Rusu Cătălin; Mențiune-Stan Giulia Ștefania (I B)

prof. coordonator -p.î.p. Lupescu Maria

• *Matematică-etapa județeană*

Premiul I-Șerban Tudor Andrei, Șerban Sara Maria, Adam Rareș Andrei, Grădinaru Luca(II A)

Premiul II-Beldiman David Andrei, Belu Eva Andreea, Mihalcea Andreea Delia, Silco Daria Patricia, Olariu Mario Teodor(II A)

Premiul III-Popescu Ioana, Moisescu Rareș Ștefan, Apostol Sara Nicolle, Amet Ianis Andrei (II A)

Mențiune-Duțu Elisabeth Maria, Giafar Carla Andreea(II A)

prof. coordonator-p.î.p Simula Elena Mariana

• *Matematică-etapa națională*

Premiul I-Catană Eva-Maria și Rusu Cătălin(I B)

Premiul II-Samoilă Eric- Cristian(I B)

prof. coordonator-p.î.p. Lupescu Maria

- ✓ *Concursul regional de creație „ReCreația” C.A.E.R.I. 2023, pag. 19, poz.945 - cu activitatea „Micul artist în ReCreația Mare” inițiat de Editura Star Kids:*

Premiul I-Șerban Tudor Andrei, Șerban Sara Maria, Belu Eva Andreea, Mihalcea Andreea Delia, Adam Rareș Andrei, Grădinaru Luca, Beldiman David Andrei, Olariu Mario Teodor, Gîafar Carla Andreea (II A)

Premiul II-Silco Daria Patricia, (II A)

Premiul III- Duțu Elisabeth Maria, Ciofîrdel Irina Andreea, Amet Ianis Andrei(II A)

Mențiune-Muratasîl Emir, Gavrilescu David Mihai (II A)

prof. coordonator-p.î.p Simula Elena Mariana

Elevii Liceului Teoretic „Emil Racoviță” sunt implicați alături de profesorii coordonatori în proiecte ce vor îmbunătăți comunicarea și comportamentul :

- „Siguranța ta are prioritate”
- „Adolescență fără droguri și violență”
- „Ia atitudine! Împreună pentru siguranța ta”

Felicitări tuturor participanților și câștigătorilor!

PAGINA CELOR CARE ȘTIU SĂ ZÂMBEASCĂ ÎN FIECARE ZI!

Evoluția umanității a fost marcată de apariția multor invenții, creații artistice unicate sau cu evenimente sociale, culturale, politice, militare care au rămas în memoria tuturor sau a multora dintre noi.

Din plictiseală sau prea multa creativitate, din dorința de a atrage atenția asupra unor probleme importante sau problematice, oamenii au încercat sau au dorit să găsească cele mai haioase evenimente. Calendarul e plin de sărbători, iar unele dintre ele sunt niste invenții ca se poate de ciudate și totodată haioase

Dacă după petrecerile de Anul Nou, luna ianuarie aduce cele mai multe zile distractive sau haioase din an. Tinerii au dorit pe **3 ianuarie Ziua Somnului** pentru a se odihni, apoi au hotărât pe **12 ianuarie Ziua curățeniei biroului**, iar pe **16 Harold Pullman Coffin** a reușit să impună din 1973 **Ziua statului degeaba**. Prima luna a anului se încheie în ultima zi cu **Ziua „de-andoaselea,,”, a mersului înapoi, a îmbrăcatului pe dos, a scrisului și vorbitului în sens invers**.

Luna februarie, deși cea mai scurtă din an, aduce alte trei sărbători ce aduc zâmbetul pe buze: **Ziua răsului și fericirii pe 8 februarie, Ziua înveselirii persoanelor morocănoase pe 16 februarie**, iar de ziua Dragobetelui pe **24 februarie se sărbătorește Ziua chips-urilor tortilla**. Cea care urmează și de care internații ar trebui să știe este **Ziua mondială fără Facebook, pe 28 februarie**, adică o probă extrem de grea pentru 77% din tineri.

Luna martie oferă o zi de sărbătoare mai deosebită, ziua de **26 martie, când putem să ne creăm propria zi de sărbătoare**.

Aprilie, atât de cunoscută în România că debutează cu **Ziua păcălelilor** marcată încă de pe vremea romanilor, aduce pentru mulți glumeți **Ziua distracției la locul de muncă**, a păcălelii sau a spunerii de minciuni pe 1 aprilie sau oferă multora ocazia să spună minciuni pe 4 aprilie.

Luna mai, luna florilor, cere tuturor ca pe **10 mai să facem curățenie în propria camera**. Luna copiilor ne îndeamnă să oferim pe data de **4 iunie multe îmbrățișări pisicuțelor**. Luna iulie ne dă voie să facem un gest mai puțin apreciat printre iubitorii de bune maniere, pentru că pe **19 iulie avem Ziua arătării limbii**.

Luna gustar, august, aduce o zi de sărbătoare pe gustul multora pentru că ziua de 10 august este **Ziua leneviei**. Luna septembrie ne aduce aminte că începe o nouă perioadă de învățare și pe spune că pe 11 septembrie este **Ziua facerii patului**. Plictisitul octombrie ne pune pe 21 să începem cu **bine Ziua numărării de nasturi**.

Finalul anului ne aduce în mod repetat două zile haioase: 19 noiembrie - **Ziua internațională a hârtiei igienice**, iar în a treia zi de vineri din luna decembrie marcăm cu zâmbetul pe buze **Ziua puloverelor urâte**.

Alte zile internaționale prilejuri de bucurie și sărbătoare sunt cea a zgârie-norilor, a citirii cărților, a cererii de scuze, a ursulețului de pluș, a gândirii pozitive, a îmbrățișării câinelui sau a confecționării de pălării. Fiecare își poate alege oricare dintre aceste zile pentru a simți bucuria de a petrece frumos alături de prieteni, rude sau să stârneasă râsul apropiaților.

https://ro.wikipedia.org/wiki/List%C4%83_de_zile_interna%C8%9Bionale

<https://calendar.city-star.org/worlddays/ro/c2/1>

Prof. învăț. primar STAMATE GEORGIANA VICTORIA
Liceul Teoretic „Emil Racoviță” Techirghiol

Din cufărul plin al comorilor buburuzelor!!!

clasa a III- B, prof. învăț. primar Stamate Georgiana Victoria
*Călin Matei, Curtseit Azra, Constandin Sofia, Nițu Andy, Țurcanu Ana, Costea Iulia,
Eșanu Bianca, Călugăr Maria*

TEL/FAX 0241/735764
e-mail: secretariat@liceultechirghiol.ro
www.liceultechirghiol.ro

*”Educațiunea e cultura caracterului,
cultura e educațiunea minții.”
(Mihai Eminescu)*

ISSN 2286-4806
ISSN-L 2286-4806

ANUL MMXXIII- NR. 13